

7 травня 2008 р. 19.00
Харків. ОСК «Металіст»

ФІНАЛ

ШАХТАР
Донецьк

ДИНАМО
Київ

УКРАЇНА ФУТБОЛ ІНТЕРНЕТІВЛ
ЕКСКЛЮЗИВНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ АГЕНТ ФЕДЕРАЦІ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ

UFI

Зміст

Від столиці – до столиці	4
Фінал приймає Харків.....	5
Сто років із шкіряним м'ячем.....	6
Стадіон «Металіст»: учора, сьогодні, завтра	8
Усі володарі трофея	10
Дуель за посмішку Нікі	11
Турнір-2007/08.....	12
Шлях до фіналу: «Шахтар».....	16
Шлях до фіналу: «Динамо»	17
«Шахтар»: візитка і склад команди	18
Олександр Гладкий.....	22
Мірча Луческу	23
«Динамо»: візитка і склад команди	24
Олександр Шовковський	28
Юрій Сьомін.....	29
Битва грандів: кризь призму часу	30
Всі вирішальні матчі Кубка України.....	32
Перші ластівки фіналів.....	36

© Управління інформаційної політики ФФУ

ДАТАГРУП – Кубок України з футболу 2007/08. Фінал

3

Від столиці — до столиці

Раді вітати вас на фіналі футбольного свята під назвою ДАТАГРУП – Кубок України-2007/08. Другий рік поспіль у вирішальному двобої за почесний трофей зустрічаються наші найсильніші клуби – «Шахтар» та «Динамо». До історії принципового протистояння футбольних шкіл, ідеологій, традицій і амбіцій двох лідерів вітчизняного шкіряного м'яча ось-ось буде вписано нову яскраву сторінку.

Вперше вирішальний кубковий двобій проводиться за межами Києва. Столиця нинішня передає естафету столиці першій, яка наразі святкує сторічний ювілей місцевого футболу. Вшановуючи славне минуле, Харків із оптимізмом дивиться в майбутнє. Організація кубкового фіналу стане хорошим тестом для міста й оновленого стадіону «Металіст», який сподівається прийняти матч Євро-2012.

Підготовка до фінального турніру європейської першості великою мірою визначає ритм сьогодинського життя в країні, торкаючись не лише спортивних сфер, а прискорюючи політичні, економічні, соціальні процеси. У «п'ятирічку Ренесансу» втягуються все нові й нові регіони, Євро-2012 поступово перетворюється на нову національну ідею. Символічно, що ця ідея формується довкола футбольного м'яча, підкреслюючи: він – не яблуко розбрату, а потужний та ефективний об'єднуючий фактор.

Про це слід пам'ятати всім учасникам футбольного дійства – гравцям, тренерам, керівникам клубів, арбітрам, уболівальникам. Від усіх нас залежить, чи стане футбол справжнім святом – краси, спортивної звитяги, оптимізму й радості. Побажаймо собі, щоб було саме так.

Побажаємо учасникам фіналу натхнення, удачі та Чесної Гри, а прихильникам двох наших провідних команд – справдження надій щодо захоплюючого спортивного спектаклю. Хай сьогодні переможе найсильніший. І, хто б сьогодні не заволодів Кубком України, хай переможе футбол!

ХАРКІВ

Місто на північному сході України, адміністративний центр Харківської області. Населення – 1,47 млн. чоловік, площа міста – 310 км. кв.

Друге за величиною місто України, науковий, культурний, індустриальний і транспортний центр. У 1918-1919 – столиця Донецько-Криворізької радянської республіки в складі РРФСР, із грудня 1917 по березень 1918 і з 1919 по 1934 р. – столиця УРСР, на той час – третій індустриальний центр СРСР після Москви й Ленінграда. У Харкові – 60 науково-дослідних інститутів, 30 вищих навчальних закладів (включаючи Харківський університет – один із перших університетів Російської імперії, заснований у 1805 р.), п'ять музеїв, міська картинна галерея, шість театрів, 80 бібліотек.

Найвизначніші пам'ятки: Держпром – зведений у 1928 році за допомогою людських і кінських сил Будинок державної промисловості, на той час – найбільший хмарочос Європи, обсяг цього залізобетонного гіганта – 347 000 куб.м., до реконструкції 2003 р. будівля вважалася пам'яткою ЮНЕСКО; Площа Свободи – найбільша за розмірами в Європі й восьма у світі; Дзеркальний струмінь у сквері Перемоги; монумент Тарасу Шевченку висотою 16,5 м, вага металеві частини – 30 т; Покровський, Благовіщенський та Успенський собори, Свято-Покровський чоловічий монастир, церква Усікновення Глави Іоанна Предтечі, Трьохсвятительська церква. Найбільші підприємства міста – заводи імені Малишева, тракторний, авіаційний, «Електроважмаш», «Турбоатом», електромеханічний, приладобудівний, «Південкабель», підшипниковий, ФЕД (оптико-механічний), електротехнічний, вагоноремонтний.

ДО РЕЧІ

- Харків – найбільше місто на 50-й паралелі.
- У місцевому фізико-технічному інституті вперше в СРСР розщепили атомне ядро.
- Харків і Харківська область – світові рекордсмени за кількістю космонавтів. 21 уродженець регіону подолав земне тяжіння, в тому числі й перша людина, що вийшла у відкритий космос – Олексій Леонov.
- Харківське метро містить у собі 3 лінії з 28 станціями і має довжину 35,6 км.
- У 1970 році місто нагороджене орденом Леніна, в 1983-му – Орденом Жовтневої Революції.
- Міста-побратими Харкова: Болонья (Італія), Лілля (Франція), Нюрнберг (Німеччина), Познань (Польща), Цинциннаті (США), Тяньцзінь (Китай).
- У Харкові встановлено пам'ятник футбольному м'ячу.

Харків: 100 років із шкіряним м'ячем

Такими були перші харківські футболісти

Вперше за історію проведення розіграшів Кубка України фінал турніру пройде за межами столиці. Право прийняти нинішній вирішальний двобій довірено Харкову. Матч між «Шахтарем» і «Динамо» має увійти до програми святкування 100-річчя харківського футболу.

«ФЕНІКС» ПРОТИ «СПОРТСМЕНА»

Найпопулярніша у світі гра потрапила сюди з півночі. У 1879 році англійці прищепили пристрасть до футболу росіянам, і невдовзі шкіряний м'яч докотився до Слобожанщини. Учасниками перших дворових баталій були переважно студенти, а перше футбольне поле збудували на Старо-Московській вулиці британські та бельгійські працівники заводу сільгоспмашин.

Влітку того ж 1908 року в місті було зареєстровано гурток під назвою «Перша харківська футбольна команда», який пізніше перетворився на клуб «Фенікс». Свої матчі команда проводила на стадіоні, розташованому на Сумській вулиці, поки там не проклали трамвайну колію. Рік по тому Харків отримав і «Другу футбольну команду», згодом перейменовану в «Спортсмен». Саме ці два колективи й стали учасниками першого в місті офіційного футбольного матчу, який відбувся 8

травня 1910 року на майданчику біля дому №79 по вулиці Чернишевської – у дворі нинішнього театрального факультету Інституту мистецтв.

Одна за одною в місті стали створюватися нові команди. Активісти навіть започаткували «Приміську харківську футбольну лігу», якій завадила розгорнути діяльність громадянська війна. У 1919-му Харків було звільнено від білогвардійців, після чого протягом півтора десятиліть він був столицею України та центром її спортивного життя.

У 1923-му в Харкові вже нараховувалося більше 80 футбольних клубів, які поєднували 12 500 гравців. І зовсім не дивно, що саме місцеві майстри наступного року представляли УРСР на Всесоюзному святі фізкультури – його московські спортивні чиновники назвали першим чемпіонатом країни. Турнір завершився тріумфом українців, які по черзі здолали збірні Закавказзя, Ленінграда, СРСР і Москви! Отже, саме колектив Харкова варто вважати першим неофіційним чемпіоном Радянського союзу.

У 1925-му на Слобожанщині сталися відразу дві визначні події – проведення обласної першості, в якій брали участь 20 команд із 26 районів, а також народження при колективі паровозобудівного заводу (нині – завод ім. Малишева) клубу ХПЗ, попередника «Металіста».

КРИШТАЛЕВА ПЕРЕМОГА

У клубних чемпіонатах Радянського Союзу харків'яни дебютували 1938-го року, коли в еліті виступали одразу два колективи – «Сільмаш» і «Спартак». У повоєнний період місто в еліті презентував «Локомотив», а рік 1960-й став дебютним на вищому рівні для «Авангарда». Вже наступного сезону колектив, очолюваний видатним у минулому форвардом Олександром Пономарьовим, посів рекордне для харківських колективів шосте місце в турнірній таблиці чемпіонату СРСР.

Другий успішний період клубу, який із 1967 року називався «Металістом», пов'язаний із перебуванням на посаді головного тренера Євгена Лемешка. У 1981-му його підопічні здобули малі золоті нагороди за перемогу в першій союзній лізі, повернувшись до еліти. Найбільш гучні успіхи слобожанського футболу пов'язані з Кубком СРСР. У 1983-му харків'яни дійшли до фіналу турніру, де з мінімальним рахунком поступилися донецькому «Шахтарю». А от п'ять років по тому кришталева вершина підкорилося «Металісту», котрий у фіналі

Матчі «Авангарда» проходили за аншлаґів

розіграшу-1988 переміг московське «Торпедо» – 2:0. У лавах тріумфатора тоді виступали такі знані майстри, як Леонід Буряк, Ігор Якубовський, Юрій Сивуха, Ігор Кутепов, Іван Панчишин, Олег Деревинський, Олександр Баранов, Віктор Сусло, Борис Деркач, Юрій Тарасов, Гурам Аджоев.

Загалом «Металіст» провів у вищій лізі СРСР 14 сезонів. Найкращим снайпером команди в іграх чемпіонату є Юрій Тарасов (61 гол), якому також належить рекорд за кількістю м'ячів, забитих протягом одного сезону (17 у 1984 році).

Слід також нагадати, що 80-ті роки в Союзі пройшли за домінування київського «Динамо», у складі якого виблискували й харківські вихованці – Володимир Безсонов, Сергій Балтача, Павло Яковенко.

ЗЛЕТ НА П'ЕДЕСТАЛ

Дебютний для незалежного українського футболу сезон-1992 харків'яни відзначили виходом до фіналу національного Кубка, де підопічним Леоніда Ткаченка заступив шлях до трофея одеський «Чорноморець». А минулого року очолюваний Мироном Маркевичем «Металіст» уперше зійшов на національний п'єдестал, пропустивши вперед себе лише визнаних фаворитів – «Динамо» й «Шахтар». Наразі харків'яни, вочевидь, намагаються повторити «бронзовий» успіх. Хорошим подарунком до вікового ювілею місцевого футболу буде й черговий старт у європейських клубних турнірах.

Між тим іще у 2005-му році представництво першої столиці у вищій лізі збільшилося на одну бойову одиницю. ФК «Харків», правонаступник «Арсенала», поки зірок з неба не хапає. Втім, і від цієї команди варто очікувати гучних перемог, адже Слобожанщина продовжує дарувати країні футбольних самородків – таких, як, наприклад, Олександр Гладкий, який у складі «червоно-зелених» торік став найкращим бомбардиром чемпіонату України. Численні дитячі та юнацькі турніри, у тому числі й міжнародні, які проводяться в місті, – зайве свідчення того, що тут по-справжньому піклуються про майбутню зміну.

Стадіон «Металіст»: учора, сьогодні, завтра

Харківський стадіон «Металіст», на якому сьогодні проходить фінал Кубка України, протягом найближчих років перетвориться на суперсучасний спорткомплекс. Арена розглядається як одна з тих, що можуть прийняти матчі Євро-2012.

Стадіон «Трактор» на вулиці Плеханівський став втіленням проекту архітектора Пермиловського. Споруду, зведену працівниками паровозобудівного заводу, відкрили 12 вересня 1926 року, коли товариський матч між «Металістом» і збірною Дніпропетровська приніс нічию – 2:2. В 1949-му, після першої реконструкції, арена змінила назву на «Держининець», а «Металістом» стала на початку 1960-х років.

У 1967 році завершилася реконструкція західної трибуни, що дозволило збільшити місткість до 10 000. За три роки фактично з нуля відбудували північну трибуну, більшість місць накрили дахом, а поле першим в СРСР обладнали дренажем.

Рекорд відвідуваності на «Металісті» зафіксовано 23 вересня 1980 року, коли на поєдинку першої ліги з «Таврією» були присутні 42 тисячі глядачів.

На сьогодні трибуни стадіону вміщують 33 017 глядачів. Розмір центрального поля – 105 на 68 метрів, газон обладнаний підігрівом. Потужність освітлення – 1400 люкс, інформацію глядачам

надаватимуть два світлодіодних табло. Крім основного, є ще резервне поле, шість спортивних залів, медико-відновлювальний центр і готель.

Наступну сторінку біографії ари буде перегорнуто менш, ніж за рік. На 31 грудня 2008 року намічено завершення реконструкції стадіону, який перетвориться на багатофункціональний спортивно-розважальний центр. До його складу увійдуть центр великого спорту й активного відпочинку, торговельно-офісний центр, концертна арена, конференц-центр, кілька розважальних об'єктів. VIP-ложа розрахована на 750 місць, ложа преси – на двісті, передбачено також 40 місць для теле- й радіокоментаторів. У підтрибунних приміщеннях розташуються три телестудії та зал для прес-конференцій на 100 місць.

42-тисячна арена відповідатиме всім вимогам УЄФА – насамперед у тому, що стосується безпеки й комфорту глядачів. План оновлення «Металіста» розроблявся в Інституті «Харківпроект», генеральними підрядниками є «Стальконструкція» й ПСК «Прогрес», а інвестором виступила група ДСН, очолювана володарем ФК «Металіст» Олександром Ярославським. «Реконструкція стадіону й створення на його базі багатофункціонального комплексу – це унікальний проект, – каже пан Ярославський. – Його реалізація сприятиме покращенню іміджу міста й дасть змогу «Металісту» стати центральною спортивною ареною всього регіону».

Повний спектр послуг для корпоративних клієнтів та приватних осіб

- Телефонія
- Високошвидкісний Інтернет
- Передача даних
- Супутниковий зв'язок

Компанія «ДАТАГРУП» – провідний телекомунікаційний оператор, що надає повний спектр телекомунікаційних послуг на території України.

«ДАТАГРУП» – єдиний оператор зв'язку на території України, що об'єднав всі види мереж (оптоволокну, бездротові технології, супутникові рішення).

«ДАТАГРУП» є лідером у супутниковому сегменті зв'язку, а також на ринку професійної передачі даних для корпоративних клієнтів в Україні. Компанія володіє власною магістральною мережею у всіх регіонах України довжиною 10,5 тис. км.

Таким чином, всі абоненти, незалежно від географії місцезнаходження і способу підключення, одержують гарантовано високий рівень якості всіх послуг фіксованого зв'язку.

тел.: (044) 585 00 00 www.datagroup.ua

Володарі почесного трофея

Рік		Команда	Головний тренер
1992		«ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса	Віктор ПРОКОПЕНКО
1993		«ДИНАМО» Київ	Михайло ФОМЕНКО
1994		«ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса	Віктор ПРОКОПЕНКО
1995		«ШАХТАР» Донецьк	Володимир САЛЬКОВ
1996		«ДИНАМО» Київ	Йожеф САБО
1997		«ШАХТАР» Донецьк	Валерій ЯРЕМЧЕНКО
1998		«ДИНАМО» Київ	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ
1999		«ДИНАМО» Київ	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ
2000		«ДИНАМО» Київ	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ
2001		«ШАХТАР» Донецьк	Віктор ПРОКОПЕНКО
2002		«ШАХТАР» Донецьк	Невіо СКАЛА
2003		«ДИНАМО» Київ	Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО
2004		«ШАХТАР» Донецьк	Мірча ЛУЧЕСКУ
2005		«ДИНАМО» Київ	Йожеф САБО
2006		«ДИНАМО» Київ	Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО
2007		«ДИНАМО» Київ	Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО

Дуель за посмішку Ніки

Історія сучасного трофею, що вручається переможцеві одного з головних національних турнірів, почалася в 2001 році. Саме тоді новоспечений триумфатор змагань – донецький «Шахтар» – отримав перехідний приз нового зразка, розроблений та виготовлений майстрами «Геральдичної палати» спільно з Федерацією футболу України. Старий кубок залишився у довічній власності переможця сезону 1999/2000 київського «Динамо», і зайняв своє почесне місце у музеї клубу.

За художнім змістом новий кубок значно перевершує свого попередника. Над створенням єдиного у своєму роді трофея працювали понад півтора десятка фахівців – художники і комп'ютерні дизайнери, мистецтвознавці й історики, ювеліри і червонодеревники, скульптори з гальваніки, майстри з обробки металу. Процес виготовлення кубка тривав два з половиною тижні.

Кубок увінчано срібною позолоченою фігурою богині перемоги Ніки, яка тримає над головою золотий лавровий вінок з емблемою Федерації футболу України. За стародавньою традицією, Ніка стоїть на кулі, у даному випадку – на бронзовому позолоченому футбольному м'ячі. Фігурний триніжок, щедро оздоблений срібними з позолотою ампірними прикрасами, зверху розширюється і за допомогою кільця охоплює м'яч по периметру. На кільці кріпляться округлі медальйони з назвами клубів-володарів Кубка України і датами проведення фіналів. Кільце вміщує 27 таких медальйонів. Згодом трофей може бути дещо перероблений, щоб наступні його власники також мали змогу залишати пам'ять про свої перемоги.

Підняти Кубок України – справа непроста. По-перше, для цього треба виграти турнір. По-друге – бути неабияким атлетом, адже висота призу складає один метр, а важить він 19,85 кілограма. Окрім головного, перехідного, призу переможець отримує його зменшену копію, а гравці команди нагороджуються медалями.

Відколи нагородою для переможця кубкового розіграшу став цей красень-кубок, його вигравали тільки два клуби – сьогоднішні фіналісти. Донецький «Шахтар» святкував успіх тричі, київське «Динамо» – чотири рази, причому в активі «біло-синіх» – переможна серія з трьох турнірів поспіль.

Розіграш 2007/2008

Стартові етапи розіграшу принесли декілька несподіваних результатів. На першому етапі «Енергія» з Южноукраїнська в додатковий час програла єдиному аматорському колективу, що брав участь у турнірі. Й наступний свій матч – проти одного з міцних середняків першої ліги – львівська «Галичина» провела гідно, поступившись із мінімальним рахунком. На другому етапі зі старших за рангом склали зброю «Фенікс-Іллічовець» та київський ЦСКА.

Стадія 1/16 фіналу ознаменувалася кількома справжніми сенсаціями – одразу сім команд вищої ліги залишилися за бортом змагань. Чотирьом із них запорізькому «Металургу», «Дніпру», «Харкову» й «Зорі» – не пощастило з тим, що сліпий жереб занадто рано звів їх із рівними за рангом суперниками. «Карпати» й «Закарпаття» прогнали представникам першої ліги – відповідно «ІгроСервісу» та ФК «Львову», а «Кривбас» узагалі поступився клубові третього дивізіону – тернопільський «Ниви».

У попередньому раунді тернополяни також вибили представника більш сильного дивізіону, а в наступному підтвердили своє право називатися найголовнішим кубковим відкриттям. У двобої з сімферопольською «Таврією» підопічні Юрія Коваля

дотягли до серії пенальті, однак їм не вдалося повторити успіх 1998 року, коли команда, що на той час виступала у вищій лізі, дійшла до чвертьфіналу.

«Таврія», немовби перейнявши від не поступливого суперника волю до перемоги, в наступному кубковому поєдинку забила два «сухі» голи київському «Динамо», що якраз переживало відчутну ігрову кризу. Але вже за кілька днів усе стало на свої місця – дубль Ісмаеля Бангура та влучний постріл Олега Гусєва у матчі-відповіді принесли киянам путівку до півфіналу. Єдиний представник нижчого дивізіону на цій стадії – «Іллічовець» – спромігся виграти вдома в «Чорноморця», але на виїзді зазнав розгромної поразки.

У півфіналі досить напруженим вийшло протистояння «Динамо» й донецького «Металурга». Після перемоги у першій зустрічі суперники провели такий собі проміжний раунд – зустрілися в Києві ще раз, у рамках національної першості. Під керівництвом болгарина Ніколая Костова, котрий очолив донецчан саме напередодні цього поєдинку, «металурги» дали справжній бій чемпіону України, привізнивши зі столиці почесну нічию – 3:3. Однак підопічні Юрія Сьоміна зробили висновки, кваліфіковано довівши свою перевагу в повторній кубковій зустрічі.

Перший попередній етап. 20 липня		
Нафком (Бровари, ДЗ) – Олімпік (Кіровоград, ДЗ)	5:0	Коляда, 8, Якименко, 13, 44, Богданов, 62, Халявка, 89
Галичина (Львів, КФК) – Енергія (Южноукраїнськ, ДЗ)	3:2 дод. час	Покладок, 63, Павлюк, 65, Швед, 94 – Ляхович, 60, Кириченко, 53
Кремінь (Кременчук, ДЗ) – Поділля-Хмельницький (ДЗ)	1:0	Кунев, 90+1
Олімпік (Донецьк, ДЗ) – Шахтар (Свердловськ, ДЗ)	3:2 дод. час	Хомутов, 24, 57, Арсф'єв, 102 – Помазанов, 12, Ардальянов, 53
Хімік (Красноперекоськ, ДЗ) – Олком (Мелітополь, ДЗ)	0:2	Харатін, 75, Бугайов, 82
Арсенал (Харків, ДЗ) – Комунальник (Луганськ, ДЗ)	4:0	Рибалка, 23, Івлєв, 54, Волга, 72, Батусов, 85
Гірник-Спорт (Комсомольськ, ДЗ) – Газовик-ХГВ (Харків, ДЗ)	4:0	Малиночка, 47, Алас, 53, Кравченко, 77, Комягін, 83
Другий попередній етап. 5-8 серпня		
Галичина (Львів, КФК) – ПФК Олександрія (Д2)	0:1	Киликвич, 9
Дністер (Овідіополь, Д2) – Кримтеплиця (Молодіжне, Д2)	1:1 пен. 3:1	Печенний, 81 – Мельник, 6
Титан (Армянськ, ДЗ) – ЦСКА (Київ, Д2)	2:1	Чудак, 3, з пенальті, 53 – Рожок, 63
Княжа (Щасливе, ДЗ) – Олком (Мелітополь, ДЗ)	1:0	Кушка, 28
Нива (Тернопіль, ДЗ) – Фенікс-Іллічовець (Калініно, Д2)	2:0	Грешта, 38, Никанович, 60
Нафком (Бровари, ДЗ) – ПФК Севастополь (Д2)	0:2	Мазуренко, 62, Прокопенко, 47
ФК Львів (Д2) – Прикарпаття (Івано-Франківськ, Д2)	3:0	Г.Баранець, 10, 56, Ільчишин, 64
Геліос (Харків, Д2) – Сталь (Дніпродзержинськ, Д2)	2:2 пен. 3:0	Пономаренко, 47, Левединець, 84 – Ілляшов, 13, 51, з пенальті
Енергетик (Бурштин, Д2) – Волинь (Луцьк, Д2)	4:2 дод. час	Качур, 82, Дюлотко, 85, Гордієнко, 105, Лакомський, 108 – Жадер, 15, Лісовий, 65
Олімпік (Донецьк, ДЗ) – Гірник-Спорт (Комсомольськ, ДЗ)	2:1 дод. час	Маслов, 27, автогол, Арсф'єв, 103 – Алас, 49
Єдність (Плиски, ДЗ) – Кремінь (Кременчук, ДЗ)	3:3 пен. 3:2	Стецюк, 33, Поздєєв, 100, Костяний, 103 – Сутула, 82, 118, Сліпченко, 120
Десна (Чернігів, Д2) – Дніпро (Черкаси, Д2)	0:0 пен. 6:5	
ІгроСервіс (Сімферополь, Д2) – Оболонь (Київ, Д2)	3:1	Симончук, 10, Якименко, 17, 57 – Якименко, 26, автогол
Арсенал (Харків, ДЗ) – МФК Миколаїв (Д2)	1:2	Рибалка, 79, з пенальті – Чорний, 47, Смішко, 72
«Іллічовець» (Маріуполь) і «Сталь» (Алчевськ) вийшли до 1/16 фіналу напрямку.		
1/16 фіналу. 24-26 вересня		
Дністер (Овідіополь, Д2) – Енергетик (Бурштин, Д2)	2:0	Згура, 26, с пенальті, Глазєв, 83
ПФК Олександрія (Д2) – Металург (Донецьк)	1:2 дод. час	Гончар, 73 – Мендоса, 4, Кройф, 105+1
Нафтовик-Укрнафта (Охтирка) – Зоря (Луганськ)	2:0	Цимакурідзе, 15, автогол, Каракевич, 35
Олімпік (Донецьк, ДЗ) – Десна (Чернігів, Д2)	1:2	Арсф'єв, 64 – Колодін, 56, Маткевич, 75
ІгроСервіс (Сімферополь, Д2) – Карпати (Львів)	1:0	Налєпа, 7, автогол
Металург (Запоріжжя) – Таврія (Сімферополь)	0:1 дод. час	Галюза, 94
Нива (Тернопіль, ДЗ) – Кривбас (Кривий Ріг)	1:0	Драголюк, 8

Розіграш 2007/2008

1/16 фіналу. 24-26 вересня

ПФК Севастополь (Д2) – Металіст (Харків)	1:3	Шевчук, 22 – Джакобія, 29, Нвоха, 55, Зеєз, 57
Ворскла (Полтава) – ФК Харків	2:0	Швець, 45, Джуричич, 62
Титан (Армянськ, ДЗ) – Чорноморець (Одеса)	0:3	Мелло, 34, Коритько, 46, з пенальті, 73
Динамо (Київ) – Дніпро (Дніпропетровськ)	2:0	Шацьких, 17, 69
ФК Львів (Д2) – Закарпаття (Ужгород)	2:1	Б.Баранець, 22, з пенальті, Г.Баранець, 80 – Бундаш, 55
Геліос (Харків, Д2) – Арсенал (Київ)	0:2	Деметрадзе, 25, Жоземар, 63
Княжа (Щасливе, ДЗ) – Іллічівець (Маріуполь, Д2)	0:1	Ліма, 34
Єдність (Плиски, ДЗ) – Сталь (Алчевськ, Д2)	0:3	А.Мостовий, 27, Окана-Стазі, 47, Козлов, 76
МФК Миколаїв (Д2) – Шахтар (Донецьк)	0:1	Жадсон, 65, з пенальті

1/8 фіналу. 31 жовтня

Десна (Чернігів, Д2) – Нафтовик-Укрнафта (Охтирка)	1:1 пен. 2:4	Єрмоленко, 33, з пенальті – Котенко, 57
Сталь (Алчевськ, Д2) – Металург (Донецьк)	1:2	Тоті, 35 – Вог, 77, Булуц, 45
ІгроСервіс (Сімферополь, Д2) – Динамо (Київ)	1:4	Мартінов, 54 – Шацьких, 6, Корреа, 7, Бангура, 15, Гоане, 90
Дністер (Овідіополь, Д2) – Ворскла (Полтава)	0:1	Грумич, 44
Нива (Тернопіль, ДЗ) – Таврія (Сімферополь)	0:0 пен. 5:6	
ФК Львів (Д2) – Іллічівець (Маріуполь, Д2)	1:2	Теплий, 16 – Буряк, 69, Івашко, 81
Шахтар (Донецьк) – Арсенал (Київ)	4:1	Хюшман, 3, Брандао, 13, Вілліан, 60, Жадсон, 69 – Ессоло, 44
Чорноморець (Одеса) – Металіст (Харків)	2:2 пен. 3:1	Васкес, 45, Білецький, 66 – Зеєз, 10, Девіч, 47

1/4 фіналу. Перші матчі. 17 листопада-9 грудня

Нафтовик-Укрнафта (Охтирка) – Металург (Донецьк)	2:3	Каракевич, 3, з пенальті, Іванов, 37 – Косирін, 38, 73, з пенальті, Міту, 66
Таврія (Сімферополь) – Динамо (Київ)	2:0	Йокшас, 26, Зборовський, 90+2
Ворскла (Полтава) – Шахтар (Донецьк)	0:3	Чигринський, 55, Рац, 77, з пенальті, Фернандіньо, 88
Іллічівець (Маріуполь) – Чорноморець (Одеса)	2:1	Ліма, 43, Краснояров, 48 – Васкес, 45+2

Матчі-відповіді. 5-15 грудня

Металург (Донецьк) – Нафтовик-Укрнафта (Охтирка)	1:0	Гавриш, 22
Динамо (Київ) – Таврія (Сімферополь)	3:0	Бангура, 2, 48, з пенальті, Гусев, 39
Шахтар (Донецьк) – Ворскла (Полтава)	1:1	Гай, 55 – Цуррі, 64
Чорноморець (Одеса) – Іллічівець (Маріуполь)	4:0	Білецький, 46, Мелло, 82, Коритько, 76, з пенальті, 90

1/2 фіналу. Перші матчі. 19 березня

Динамо (Київ) – Металург (Донецьк)	2:1	Гусев, 43, Алієв, 88 – Косирін, 55
Чорноморець (Одеса) – Шахтар (Донецьк)	1:2	Коритько, 72, з пенальті – Левандовський, 41, Брандао, 64, з пенальті

1/2 фіналу. Матчі-відповіді. 16 квітня

Металург (Донецьк) – Динамо (Київ)	0:1	Гоане, 68
Шахтар (Донецьк) – Чорноморець (Одеса)	3:0	Луїс Адріано, 4, Кравченко, 72, Дуляй, 74

РАЗОМ ПРОТИ РАСИЗМУ

у європейському футболі

www.ffu.org.ua

Шлях до фіналу: «ШАХТАР»

ПІВФІНАЛ. МАТЧ-ВІДПОВІДЬ

16 квітня 2008

«ШАХТАР»
«Чорноморець» Одеса
3:0

Луїс Адріано (4), Кравченко (72), Дуляй (74).

«Шахтар»: П'ятов, Єзерський, Кучер, Чигринський (Полянський, 46), Дуляй, Левандовський, Вілліан, Ілсіньо, Вукич (Кравченко, 65), Рац, Луїс Адріано.

Арбітр: Подушкін (Харків).

ПІВФІНАЛ. ПЕРШИЙ МАТЧ

19 березня 2008

«Чорноморець» Одеса
«ШАХТАР»
1:2

Коритько (72, з пенальті) – Левандовський (41), Брандао (64, з пенальті)

«Шахтар»: П'ятов, Гай, Єзерський, Чигринський, Шевчук, Левандовський (Дуляй, 65), Хюбшман, Вілліан, Луїс Адріано, Ілсіньо (Кравченко, 56), Брандао (Гладкий, 74).

Арбітр: Шебек (Київ).

ЧВЕРТЬФІНАЛ. МАТЧ-ВІДПОВІДЬ

12 грудня 2007

«ШАХТАР»
«Ворскла» Полтава
1:1

Гай (55) – Цуррі (64).

«Шахтар»: Шуст, Гай, Єзерський (Хюбшман, 65), Кучер, Шевчук, Полянський (Дуляй, 65), Белік, Прийомов (Ілсіньо, 58), Фернандіньо, Гладкий, Луїс Адріано.

Арбітр: Мосейчук (Чернівці).

ЧВЕРТЬФІНАЛ. ПЕРШИЙ МАТЧ

8 грудня 2007

«Ворскла» Полтава
«ШАХТАР»
0:3

Чигринський (55), Рац (77, з пенальті), Фернандіньо (88)

«Шахтар»: Шуст, Срнa, Чигринський, Єзерський, Рац, Дуляй, Хюбшман (Кучер, 80), Фернандіньо, Белік (Вілліан, 74), Гладкий, Ілсіньо (Луїс Адріано, 65).

Арбітр: Шмигельський (Львів).

1/8 ФІНАЛУ

31 жовтня 2007

«ШАХТАР»
«Арсенал» Київ
4:1

Хюбшман (3), Брандао (13), Вілліан (60), Жадсон (69) – Ессоло (44)

«Шахтар»: П'ятов, Срнa, Чигринський, Єзерський, Рац, Хюбшман, Дуляй, Прийомов (Вілліан, 54), Вукич (Кастільо, 59), Гладкий, Брандао (Жадсон, 68).

Арбітр: Годулян (Одеса).

1/16 ФІНАЛУ

26 вересня 2007

МФК «Миколаїв» (Д2)
«ШАХТАР»
0:1

Жадсон (63, з пенальті)

«Шахтар»: Шуст, Єзерський, Хюбшман, Чигринський, Шевчук, Вілліан, Гай, Дуляй (Жадсон, 58), Прийомов, Луїс Адріано (Гладкий, 46), Белік (Вукич, 46).

Арбітр: Денисюк (Фастів).

Шлях до фіналу: «ДИНАМО»

ПІВФІНАЛ. МАТЧ-ВІДПОВІДЬ

16 квітня 2008

«Металург» Донецьк
«ДИНАМО»
0:1

Гоане (69)

«Динамо»: Шовковський, Маркович, Мандзюк, Ващук, Каддурі, Гоане, Корреа, Алієв (Морозюк, 89), Михалик, Кравець (Нінкович, 84), Мілевський (Шацьких, 46).

Арбітр: Батішта (Португалія).

ПІВФІНАЛ. ПЕРШИЙ МАТЧ

19 березня 2008

«ДИНАМО»
«Металург» Донецьк
2:1

Гусєв (43), Алієв (89) – Косирін (56)

«Динамо»: Шовковський, Мандзюк, Діакате, Михалик, Несмачний, Юссуф, Корреа, Гусєв, Нінкович (Алієв, 77), Шацьких, Кравець (Мілевський, 81).

Арбітр: Овребе (Норвегія).

ЧВЕРТЬФІНАЛ. МАТЧ-ВІДПОВІДЬ

8 грудня 2007

«ДИНАМО»
«Таврія» Сімферополь
3:0

Бангура (2, 48, з пенальті), Гусєв (39)

«Динамо»: Луценко, Маркович (Бутенін, 90+3), Допілка, Гавранчич, Несмачний, Гоане, Нінкович, Гусєв, Белькевич (Ребров, 60), Шацьких, Бангура (Мілевський, 58).

Арбітр: Подушкін (Харків).

ЧВЕРТЬФІНАЛ. ПЕРШИЙ МАТЧ

5 грудня 2007

«Таврія» Сімферополь
«ДИНАМО»
2:0

Йокшас (26), Зборовський (90+2)

«Динамо»: Рибка, Допілка, Ващук, Федоров (Маркович, 46), Несмачний, Гавранчич, Нінкович, Гусєв (Ротань, 46), Белькевич, Шацьких, Мілевський (Бангура, 57).

Арбітр: де Блекере (Бельгія).

1/8 ФІНАЛУ

31 жовтня 2007

«Ігросервіс» Сімф. (Д2)
«ДИНАМО»
1:4

Мартинєв (51) – Шацьких (6), Корреа (7), Бангура (14), Гоане (88)

«Динамо»: Рибка, Каддурі, Діакате, Гавранчич (Фаркаш, 46), Допілка, Гоане, Корреа, Ротань, Бангура (Герасим'юк, 78), Мілевський, Шацьких (Гармаш, 46).

Арбітр: Геренда (Калуш).

1/16 ФІНАЛУ

26 вересня 2007

«ДИНАМО»
«Дніпро»
Дніпропетровськ
2:0

Шацьких (18, 69)

«Динамо»: Шовковський, Ващук, Гавранчич, Михалик, Гоане (Федоров, 88), Юссуф, Ротань, Корреа, Рінкон (Лисенко, 77), Шацьких, Мілевський (Ребров, 70).

Арбітр: Абросимєв (Одеса).

«ШАХТАР» Донецьк

Клуб засновано 1936 року (в 1936–46 рр. – «Стахановець»).

Адреса: Донецьк, вул. Артема, 86-а.

Телефон: +380 62 334 99 06, 343 42 58. Факс: +380 62 334 99 08.

E-mail: feedback@fc-sh.com

Офіційний сайт: www.shakhtar.com

Президент — Рінат АХМЕТОВ.

Кольори – помаранчево-чорні.

Суперників приймає на стадіоні «Олімпійський» (25 500 місць).

У вищій лізі чемпіонату України – з 1992 р. Чемпіон України 2002, 2005, 2006 рр.

Володар Кубка України 1995, 1997, 2001, 2002, 2004 рр.

У вищій лізі СРСР – 1938-40, 1949-52, 1955-71, 1973-91 рр.

Срібний призер чемпіонатів СРСР 1975, 1979 рр.

Володар Кубка СРСР 1961, 1962, 1980, 1983 рр. Володар Суперкубка СРСР 1983 р.

18 ДАТАГРУП – Кубок України з футболу 2007/08. Фінал

Склад команди

Богдан ШУСТ

ВОРОТАР

Зріст – 189 см, вага – 83 кг.
Народився 4 березня 1986 р.

Попередній клуб: «Карпати» Львів
• У «Шахтарі» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 28 матчів, пропустив 21 м'яч • Чемпіон України 2006 р. • У Кубку України – 5 матчів, 3 м'ячі • У поточному турнірі – 3 матчі, 1 м'яч.

* статистичні дані на 18 квітня

Дмитро ШУТКОВ

ВОРОТАР

Зріст – 187 см, вага – 83 кг.
Народився 3 квітня 1972 р.

У «Шахтарі» – з 1989 р. • У вищій лізі за команду провів 265 матчів, пропустив 221 м'яч • Чемпіон України 2002, 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 54 матчі, 46 м'ячів • Переможець розіграшу 1995, 1997, 2004 рр. • У поточному турнірі не виступав.

Андрій П'ЯТОВ

ВОРОТАР

Зріст – 187 см, вага – 83 кг.
Народився 28 червня 1984 р.

Попередній клуб: «Ворскла» Полтава.
У «Шахтарі» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 17 матчів, пропустив 11 м'ячів • У поточному розіграші Кубку України – 3 матчі, 2 м'ячі.

В'ячеслав ШЕВЧУК

ЗАХИСНИК

Зріст – 184 см, вага – 82 кг.
Народився 13 травня 1979 р.

Попередні клуби: «Поділля» Хмельницький, «Металург» Запоріжжя, «Металург» Донецьк, «Шинник» (Росія), «Дніпро» Дніпропетровськ • У «Шахтарі» – з 2000 р. (з перервами) • У вищій лізі за команду провів 57 матчів • Чемпіон України 2006 р. • У Кубку України – 15 матчів • У поточному турнірі – 3 матчі.

Олександр КУЧЕР

ЗАХИСНИК

Зріст – 184 см, вага – 77 кг.
Народився 22 жовтня 1982 р.

Попередні клуби: «Арсенал» Харків, «Металург» Донецьк, «Бананц» (Вірменія), «Металіст» (Харків) • У «Шахтарі» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 32 матчі • У Кубку України – 8 матчів, 2 м'ячі • У поточному турнірі – 3 матчі.

Разван РАЦ

ЗАХИСНИК

Зріст – 178 см, вага – 72 кг.
Народився 26 травня 1981 р.

Попередні клуби: «Рapid» «Бакеу» (обидва – Румунія) • У «Шахтарі» – з 2004 р. • У вищій лізі за команду провів 93 матчі, забив 5 м'ячів • Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 19 матчів, 1 м'яч • Переможець розіграшу 2004 рр. • У поточному турнірі – 4 матчі, 1 м'яч.

Томаш ХЮБШМАН

ЗАХИСНИК

Зріст – 180 см, вага – 74 кг.
Народився 4 вересня 1981 р.

Попередні клуби: «Яблонєць», «Спарта» (обидва – Чехія) • У «Шахтарі» – з 2004 р. • У вищій лізі за команду провів 69 матчів, забив 1 м'яч • Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 15 матчів, 2 м'ячі • У поточному турнірі – 5 матчів, 1 м'яч.

Дмитро ЧИГРИНСЬКИЙ

ЗАХИСНИК

Зріст – 190 см, вага – 81 кг.
Народився 7 листопада 1986 р.

Попередній клуб: «Металург» Запоріжжя
• У «Шахтарі» – з 2004 р. (з перервою)
• У вищій лізі за команду провів 51 матч, забив 6 м'ячів • Чемпіон України 2006 р.
• У Кубку України – 10 матчів, 2 м'ячі
• У поточному турнірі – 5 матчів, 1 м'яч.

Склад команди

Володимир ЄЗЕРСЬКИЙ

ЗАХИСНИК

Зріст – 183 см, вага – 77 кг.
Народився 15 листопада 1976 р.

Передні клуби: «Гарай» Жовква, «Карпати» Львів, «Динамо» Київ, «Кривбас» Кривий Ріг, «Дніпро» Дніпропетровськ
• У «Шахтарі» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 11 матчів • У поточному розіграші Кубка України – 6 матчів.

Ілсон Перейра Діас Жуніор ІЛСІНЬО

ЗАХИСНИК

Зріст – 178 см, вага – 81 кг.
Народився 12 жовтня 1985 р.

Передній клуб: «Палмейрас», «Сан-Паулу» (обидва – Бразилія) • У «Шахтарі» – з 2007 р.
• У вищій лізі за команду провів 15 матчів, забив 3 м'ячі • У поточному розіграші Кубка України – 4 матчі.

Даріо СРНА

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 182 см, вага – 78 кг.
Народився 1 травня 1982 р.

Передній клуб: «Хайдук» (Хорватія)
• У «Шахтарі» – з 2003 р. • У вищій лізі за команду провів 105 матчів, забив 7 м'ячів.
Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 20 матчів, 4 м'ячі • Переможець розіграшу 2004 р. • У поточному турнірі – 2 матчі.

Маріуш ЛЕВАНДОВСЬКИЙ

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 185 см, вага – 84 кг.
Народився 18 травня 1979 р.

Передні клуби: «Заглембє», «Гроцлін» (обидва – Польща) • У «Шахтарі» – з 2001 р.
• У вищій лізі за команду провів 139 матчів, забив 18 м'ячів • Чемпіон України 2002, 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 32 матчі, 5 м'ячів • Переможець розіграшів 2002, 2004 рр. • У поточному турнірі – 2 матчі, 1 м'яч.

Олексій ГАЙ

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 181 см, вага – 73 кг.
Народився 6 листопада 1982 р.

Передній клуб: «Іллічівець» (Маріуполь)
• У «Шахтарі» – з 2000 р. (з перервою)
• У вищій лізі за команду провів 83 матчі, забив 11 м'ячів • У Кубку України – 17 матчів, 1 м'яч • Переможець розіграшу 2002 р.
• У поточному турнірі – 3 матчі, 1 м'яч.

Звонімир ВУКИЧ

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 182 см, вага – 72 кг.
Народився 19 липня 1979 р.

Передні клуби: «Пролетер», «Партизан» (обидва – Югославія), «Атлетико-В» (Іспанія), «Портсмут» (Англія) • У «Шахтарі» – з 2003 р. (з перервою) • У вищій лізі за команду провів 73 матчі, забив 12 м'ячів
• Чемпіон України 2005 р. • У Кубку України – 13 матчів, 4 м'ячі • Переможець розіграшу 2004 р. • У поточному турнірі – 3 матчі.

Ігор Дуляй

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 175 см, вага – 72 кг.
Народився 29 жовтня 1979 р.

Передній клуб: «Партизан» (Югославія)
• У «Шахтарі» – з 2004 р. • У вищій лізі за команду провів 90 матчів, забив 4 м'ячі
• Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 22 матчі, 1 м'яч • Переможець розіграшу 2004 р. • У поточному турнірі – 6 матчів, 1 м'яч.

Родрігес да Сілва ЖАДСОН

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 168 см, вага – 67 кг.
Народився 5 жовтня 1983 р.

Передній клуб: «Атлетико Паранаенсе» (Бразилія), У «Шахтарі» – з 2005 р.
• У вищій лізі за команду провів 83 матчі, забив 22 м'ячі • Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 10 матчів, 3 м'ячі
• У поточному турнірі – 2 матчі, 2 м'ячі.

Роса Фернандо Луїс ФЕРНАНДІНЬО

ПІВЗАХИСНИК

Зріст – 176 см, вага – 67 кг.
Народився 4 травня 1985 р.

Попередній клуб: «Атлетико Паранаенсе» (Бразилія) • У «Шахтарі» – з 2005 р.
• У вищій лізі за команду провів 72 матчі, забив 9 м'ячів • Чемпіон України 2006 р.
• У Кубку України – 7 матчів, забив 2 м'ячі.
• У поточному турнірі – 2 матчі, 1 м'яч.

Олександр ГЛАДКИЙ

НАПАДНИК

Зріст – 188 см, вага – 80 кг.
Народився 24 серпня 1987 р.

Попередні клуби: «Металіст» Харків, ФК «Харків» • У «Шахтарі» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 24 матчі, забив 14 м'ячів • У поточному розіграші Кубка України – 6 матчів.

ВІЛЛІАН Боргес да Сілва

НАПАДНИК

Зріст – 174 см, вага – 70 кг.
Народився 9 серпня 1988 р.

Попередній клуб: «Корінтіанс» (Бразилія) • У «Шахтарі» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 15 матчів • У поточному розіграші Кубка України – 5 матчів, 1 м'яч.

Костянтин КРАВЧЕНКО

НАПАДНИК

Зріст – 180 см, вага – 79 кг.
Народився 24 вересня 1986 р.

Попередній клуб: «Дніпро» Дніпропетровський. • У «Шахтарі» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 4 матчі, забив 1 м'яч • У поточному розіграші Кубка України – 2 матчі, 1 м'яч.

Суза да Сілва ЛУІС АДРІАНО

НАПАДНИК

Зріст – 182 см, вага – 71 кг.
Народився 12 квітня 1987 р.

Попередній клуб: «Інтернасьональ» (Бразилія) • У «Шахтарі» – з 2007 р.
• У вищій лізі за команду провів 15 матчів, забив 3 м'ячі • У Кубку України – 6 матчів, 1 м'яч • У поточному турнірі – 5 матчів, 1 м'яч.

Лемос да Сілва БРАНДАО

НАПАДНИК

Зріст – 189 см, вага – 78 кг.
Народився 16 червня 1980 р.

Попередні клуби: «Греміо Маринга», «Уніао Бандейранте», «Сан-Каetano», «Іроти» (всі – Бразилія) • У «Шахтарі» – з 2002 р.
• У вищій лізі за команду провів 126 матчів, забив 58 м'ячів • Чемпіон України 2005, 2006 рр. • У Кубку України – 22 матчі, 11 м'ячів.
• Переможець розіграшу 2004 р.
• У поточному турнірі – 2 матчі, 2 м'ячі.

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

Мірча ЛУЧЕСКУ

Народився 29 липня 1945 р.

Кар'єра гравця (півзахисник, нападник):
«Динамо» Бухарест, Румунія (1963-1965, 1967-1977), «Штілнта», Румунія (1965-1966), «Політехніка» Бухарест, Румунія (1966-1967), «Корвинул», Румунія (1977-1982). У чемпіонаті Румунії провів 362 матчі, забив 78 м'ячів. Чемпіон Румунії 1964, 1965, 1971, 1973, 1975, 1977 рр. У збірній Румунії – 74 матчі, 9 м'ячів. Найкращий футболіст країни 1969 р.
Кар'єра тренера: «Корвинул», Румунія (1979-1982), збірна Румунії (1981-1985), «Динамо», Румунія (1985-1990), «Піза», Італія (1990-1991), «Брешія», Італія (1991-1996), «Реджина», Італія (1996-1997), «Рapid», Румунія

(1997-1999, 1999-2000), «Інтернасьонале», Італія (1998-1999), «Галатасарай», Туреччина (2000-2002), «Бешикташ», Туреччина (2002-2004).
Чемпіон Румунії 1990, 1999 рр. Володар Кубка Румунії 1986, 1990, 1998 рр. Володар Суперкубка УЕФА 2000 р. Чемпіон Туреччини 2002, 2003 рр.
Головний тренер «Шахтаря» з 18 травня 2004 р.
Чемпіон України 2005, 2006 рр.
Володар Кубка України 2004 р.
Тренери:
Олександр СПІРІДОН,
Карло НІКОЛІНІ,
Маріан ІОНИЦЕ.

ДАТАГРУП – Кубок України з футболу 2007/08. Фінал

21

Олександр ГЛАДКИЙ: «Мова не про реванш»

Найкращий бомбардир донецького «Шахтаря» у нинішньому сезоні Олександр Гладкий, зупинившись на позначці в 13 м'ячів, більше трьох місяців не міг поповнити свій бомбардирський реєстр. Але напередодні вирішальних поєдинків гірників у чемпіонаті та Кубку України форвард, схоже, набрав непогану форму. Гол у ворота запорізького «Металурга» й «дубль» у зустрічі з луганською «Зорею» – тому підтвердження.

– Сподіваюся, що закінчився той період, коли я не міг забити, – каже Олександр. – У весняній частині першості майже в кожному матчі мав слушні нагоди, які, на жаль, не реалізовував. Начебто на тренуваннях все до ладу, а в грі ніяк не вдавалося вразити ворота. Всі удари або влучають у воротаря, або ж м'яч летить повз ворота. А забиті голи завжди надають впевненості у своїх силах. Тому, вважаю, два голи у ворота луганської «Зорі» додадуть впевненості мені й усій команді.

– **Фінал Кубку в рідному місті – додатковий стимул для тебе?**

– Не просто додатковий, а подвійний стимул для перемоги в такому відповідальному матчі. Якщо головний тренер довірить місце в складі, у мене буде нагода вперше зіграти у фіналі національного Кубка. Тому на тренуваннях намагатимусь працювати так, щоб завоювати місце в «основі».

– **Відомо, що в уболівальників Донецька й Харкова дружні відносини. Чи можна припустити, що харків'яни будуть вболівати за гірників?**

– Звичайно, хотілося б, щоб на фіналі нас палко підтримували не тільки наші вболівальники, а й харківські. Від цієї підтримки багато що залежатиме: поняття «дванадцятий гравець» ще ніхто не відміняв. А в цьому матчі допомога фанів може стати одним із вирішальних факторів здобуття перемоги. Сподіваюся, харків'яни не ображаються на мене за перехід до лав «Шахтаря». Це буденне явище в сьогоднішньому футболі, коли гравець змінює команду. Тому вірю, що вони підтримають саме донецький клуб. Ми ж зі свого боку докладемо всіх зусиль, аби порадувати любителів футболу яскравою та результативною грою.

– **Твої родичі та друзі зверталися до тебе з проханням «організувати» квиточок на фінал?**

– Як же ж їм не звертатися з таким проханням! Спробував допомогти всім. Мої рідні та друзі завжди за мене вболівають. Хіба я міг відмовити! Найголовніші мої вболівальники, звичайно ж, батьки. Вони приїжджають на всі матчі – і виїзні, і домашні. І постійно зі мною – і в смутку, і в радості.

– **Бажання реваншуватися за невдачі у матчах з динамівцями в цьому сезоні – серйозний психологічний стимул для «Шахтаря»?**

– В цьому матчі з боку нашої команди прагнення реваншу не буде. Це не по-футбольному. Спортивна злість, звісно, буде присутня. Але вона є в кожному матчі. Потрібно грати з бажанням, прагнути показати гарний футбол, переграти опонента. Тоді і прийде перемога, на яку розраховують всі: і футболісти «Шахтаря», і вболівальники команди.

**Олег АНТИПОВ,
прес-служба ФК «Шахтар»**

Мірча ЛУЧЕСКУ: «Провести фінал у Харкові – прекрасна ідея»

За час перебування на посаді головного тренера донецького «Шахтаря» Мірча Луческу вчетверте братиме участь у вирішальному двобої за Кубок України. І третій раз на шляху до трофею зустрічається найпринциповіший суперник гірників – київське «Динамо», яке румунський спеціаліст у фіналі ще не перемагав. Наставник «Шахтаря» сподівається, що цього разу його підопічним вдасться перервати сумну традицію та привезти Кубок до Донецька, де в останнє він гостював у 2004 році.

– Пане Луческу, фінал українського Кубку вперше відбудеться на нейтральному полі, у Харкові. Як ви розцінюєте цей факт?

– Дуже добре, що фінал організовано саме так. Подібне практикується в багатьох країнах – вирішальний поєдинок за Кубок переїздить з міста до міста, що примножує популярність самого турніру та підвищує цікавість уболівальників до змагання. Зазвичай на таких матчах стадіони заповнюються ще щільніше. Провести фінал у Харкові – прекрасна ідея.

– «Шахтар» уже тривалий час не може перемогти «Динамо». Цей факт створить додаткові складності у кубковому фіналі чи навпаки, стане додатковою мотивацією для ваших підопічних?

– Проблема полягає зовсім не в цьому. У такому напруженому та відповідальному поєдинку може статися все що завгодно... Але, я сподіваюсь, що нарешті ми перервемо безвиграшну серію.

– На ваш погляд, після останніх вдалих поєдинків у національній першості футболісти «Шахтаря» перебувають на певному емоційному підйомі?

– По суті, наші гравці зосереджені на перемозі у чемпіонаті України. Зараз вони перебувають в оптимальних фізичних кондиціях, добре дотримуються ігрової дисципліни. Це помітно й за кількістю попереджень. В останній час нема того, що було на початку весняної частини сезону, коли мої підопічні отримували по 5-6 жовтих карток у матчі. Кажу відразу, на фінальний двобій не виставлю у старті гравців, які перебувають не у бойовій готовності, та тих, у кого є проблеми з жовтими картками. Ми маємо можливість проводити ротацію складу, тож проблем із вибором футболістів не буде.

– Яка кількість кубкових фіналів у різних країнах на вашому рахунку? Який із них найбільше запам'ятовується?

– На превеликий жаль, точну цифру таких поєдинків не знаю. Багато. І в якості футболіста, і на тренерській посаді... Всі вони були дуже емоційні, кожен по своєму. Характер безкомпромісного протистояння носили фінали Кубка Румунії між бухарестським «Динамо» та «Стяуа». Такою самою напругою в Україні завжди відрізняються зустрічі «Шахтаря» з київським «Динамо»... Висока напруга притаманна фінальним баталіям, де зустрічаються найсильніші команди. За великим рахунком, не так важко дійти до заключного етапу розіграшу Кубку: треба виграти 5-6 матчів. А ось вирішальний двобій завжди приваблює для широкого загалу вболівальників та важливий для іміджу будь-якої команди.

– Фінал Кубку та завершення національного чемпіонату розділяє невеликий часовий проміжок. Природно, що на команди тисне результат цього протистояння. Як це може вплинути на видовище фінального матчу?

– Це абсолютно різні турніри. Гадаю, не треба їх порівнювати. Навряд чи хтось із суперників буде думати більше про чемпіонат, аніж про Кубок. Мені здається, що обидва колективи докладають максимум зусиль і зроблять все можливе, щоб виграти почесний трофей.

**Олег АНТІПОВ, Ганна ФЕСЕНКО
прес-служба ФК «Шахтар»**

«ДИНАМО» Київ

Клуб засновано 1927 року.

Адреса: Київ, вул. Грушевського, 3.

Телефон: +380 44 279 76 24.

Факс: +380 44 278 4135.

Е-mail: dynamint@goal.com.ua

Офіційний сайт: www.fcdynamo.kiev.ua

Президент – Ігор СУРКІС.

Кольори: біло-сині.

Суперників приймає на стадіоні «Динамо» ім. В.Лобановського (16 873 місця).

У вищій лізі чемпіонату України – з 1992 р. Чемпіон України 1993-2001, 2003, 2004 рр.

Володар Кубка України 1993, 1996, 1998/2000, 2003, 2004 рр.

У вищій лізі СРСР – 1936-1991 рр.

Чемпіон СРСР 1961, 1966-68, 1971, 1974, 1975, 1977, 1980, 1981, 1985, 1986, 1990 рр.

Володар Кубка СРСР 1954, 1964, 1966, 1974, 1978, 1982, 1985, 1987, 1990 рр.

Володар Суперкубка СРСР 1980, 1985, 1986 рр.

Володар Кубка володарів кубків європейських країн 1975, 1986 рр. Володар Суперкубка УЄФА 1975 р.

Склад команди

Олександр ШОВКОВСЬКИЙ

ВОРОТАР

Народився 2 січня 1975 р.
Зріст – 191 см, вага – 86 кг.
У «Динамо» – з 1994 р. • У вищій лізі за команду провів 292 матчі, пропустив 183 м'ячі • Чемпіон України 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2003, 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2004, 2006 рр. • У Кубку України – 44 матчі, –19 м'ячів • Переможець розіграшів 1996, 1998, 1999, 2000, 2003, 2005, 2006, 2007 рр.
У поточному турнірі – 3 матчі, –1 м'яч.

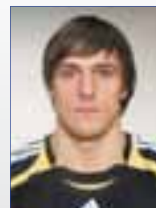

Тарас ЛУЦЕНКО

ВОРОТАР

Народився 1 лютого 1974 р.
Зріст – 191 см, вага – 86 кг.

Попередні клуби: «Нива» Вінниця, «Уралан» (Росія), «Закарпаття» (Ужгород)
• У «Динамо» – з 1992 р. (з перервами)
• У вищій лізі за команду провів 4 матчі, пропустив 2 м'ячі • У Кубку України – 4 матчі
• У поточному турнірі – 1 матч.

Олександр РИБКА

ВОРОТАР

Народився 10 квітня 1987 р.
Зріст – 193 см, вага – 84 кг.

У «Динамо» – з 2005 р. • У вищій лізі за команду провів 14 матчів, пропустив 10 м'ячів • У Кубку України – 6 матчів, –3 м'ячі
• У поточному турнірі – 2 матчі, –3 м'ячі.

Олег ДОПІЛКА

ЗАХИСНИК

Народився 12 березня 1986 р.
Зріст – 181 см, вага – 68 кг.

У «Динамо» – з 2003 р. • У вищій лізі за команду провів 5 матчів • Володар Суперкубка України 2007 р. • У поточному розіграші Кубку України – 3 матчі.

Папе ДІАКАТЕ

ЗАХИСНИК

Народився 21 червня 1984 р.
Зріст – 184 см, вага – 78 кг.

Попередній клуб: «Нансі» (Франція)
• У «Динамо» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 9 матчів • У поточному розіграші Кубку України – 2 матчі.

Віталій ФЕДОРІВ

ЗАХИСНИК

Народився 21 жовтня 1987 р.
Зріст – 180 см, вага – 74 кг.

У «Динамо» – з 2004 р. • У вищій лізі за команду провів 4 матчі, забив 1 м'яч
• Володар Суперкубка України 2007 р.
• У Кубку України – 1 матч • У поточному турнірі не виступав.

Андрій НЕСМАЧНИЙ

ЗАХИСНИК

Народився 28 лютого 1979 р.
Зріст – 182 см, вага – 72 кг.
У «Динамо» – з 1998 р. • У вищій лізі за команду провів 182 матчі, забив 8 м'ячів
• Чемпіон України 2000, 2001, 2003, 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2004 р. • У Кубку України – 28 матчів, 1 м'яч
• Переможець розіграшів 2000, 2003, 2005, 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 3 матчі.

Владислав ВАЦУК

ЗАХИСНИК

Народився 2 січня 1975 р.
Зріст – 180 см, вага – 72 кг.
У «Динамо» – з 1993 р. (з перервою)
• У вищій лізі за команду провів 249 матчів, забив 9 м'ячів • Чемпіон України 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 рр.
• Володар Суперкубка України 2006 р.
• У Кубку України – 39 матчів, 2 м'ячі
• Переможець розіграшів 1996, 1998, 1999, 2000, 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 3 матчі.

ДАТАГРУП – Кубок України з футболу 2007/08. Фінал

25

Склад команди

Віталій МАНДЗЮК

ЗАХИСНИК

Народився 24 січня 1986 р.
Зріст – 180 см, вага – 73 кг.

У «Динамо» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 9 матчів • Володар Суперкубка України 2007 р. • У Кубку України – 5 матчів, 2 м'ячі • Переможець розіграшу 2007 р. • У поточному турнірі – 2 матчі.

Бадр КАДДУРІ

ЗАХИСНИК

Народився 31 січня 1981 р.
Зріст – 177 см, вага – 67 кг.

Попередній клуб: ВАК (Марокко)
• У «Динамо» – з 2002 р. У вищій лізі за команду провів 65 матчів, забив 2 м'ячі
• Чемпіон України 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2004, 2006 рр. У Кубку України – 17 матчів • Переможець розіграшів 2003, 2005, 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 2 матчі.

Мар'ян МАРКОВИЧ

ЗАХИСНИК

Народився 28 вересня 1981 р.
Зріст – 171 см, вага – 70 кг.

Попередні клуби: «Радник», «Црвена Звезда» (обидва – Сербія), «Дженоа» (Італія), У «Динамо» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 34 матчі, забив 2 м'ячі
• Чемпіон України 2007 р. • У Кубку України – 7 матчів. Володар Суперкубка України 2006, 2007 рр. • Переможець розіграшів 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 3 матчі.

Тіберіу ГІОАНЕ

ПІВЗАХИСНИК

Народився 18 червня 1981 р.
Зріст – 181 см, вага – 72 кг.

Попередні клуби: «Брашов», «Рапід» (обидва – Румунія) • У «Динамо» – з 2001 р. У вищій лізі за команду провів 114 матчів, забив 15 м'ячів • Чемпіон України 2003, 2004, 2007 рр. • У Кубку України – 30 матчів, 6 м'ячів • Переможець розіграшів 2003, 2005, 2007 рр. • У поточному турнірі – 4 матчі, 2 м'ячі.

Карлос КОРРЕА

ПІВЗАХИСНИК

Народився 29 грудня 1980 р.
Зріст – 176 см, вага – 73 кг.

Попередній клуб: «Палмейрас» (Бразилія)
• У «Динамо» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 38 матчів, забив 6 м'ячів
• Чемпіон України 2007 р. • У Кубку України – 6 матчів, 1 м'яч • Переможець розіграшу 2007 р. • У поточному турнірі – 4 матчі, 1 м'яч.

Олександр АЛІЄВ

ПІВЗАХИСНИК

Народився 3 лютого 1985 р.
Зріст – 173 см, вага – 72 кг.

Попередні клуби: «Борисфен – 2» Бориспіль, «Металург» Запоріжжя
• У «Динамо» – з 2002 р. (з перевою)
• У вищій лізі за команду провів 14 матчів, забив 1 м'яч • Чемпіон України 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2007 У Кубку України – 8 матчів, 1 м'яч
• Переможець розіграшів 2003, 2007 рр.
• У поточному турнірі – 2 матчі, 1 м'яч.

Тарас МИХАЛИК

ПІВЗАХИСНИК

Народився 28 жовтня 1983 р.
Зріст – 185 см, вага – 78 кг.

Попередні клуби: ЦСКА Київ, «Закарпаття» Ужгород • У «Динамо» – з 2006 р. • У вищій лізі за команду провів 38 матчів, забив 3 м'ячі • Чемпіон України 2007 р. • Володар Суперкубка України 2006 р. • У Кубку України – 8 матчів, 1 м'яч • Переможець розіграшів 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 3 матчі.

Олег ГУСЄВ

ПІВЗАХИСНИК

Народився 25 квітня 1983 р.
Зріст – 179 см, вага – 73 кг.

Попередні клуби: «Фрунзенець – Ліга 99» Суми, «Арсенал» Київ • У «Динамо» – з 2003 р. • У вищій лізі за команду провів 114 матчів, забив 19 м'ячів • Чемпіон України 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2004, 2006 рр. • У Кубку України – 21 матч, 7 м'ячів • Переможець розіграшів 2005, 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 3 матчі, 2 м'ячі.

Мілош НІНКОВИЧ

ПІВЗАХИСНИК

Народився 25 грудня 1984 р.
Зріст – 180 см, вага – 76 кг.

Попередній клуб: «Чукарічки» (Сербія)
• У «Динамо» – з 2004 р. • У вищій лізі за команду провів 19 матчів, забив 1 м'яч
• Чемпіон України 2007 р. • Володар Суперкубка України 2006 р. • У Кубку України – 8 матчів, 0 м'ячів • Переможець розіграшів 2005, 2006, 2007 рр.
• У поточному турнірі – 4 матчі.

Айїла ЮССУФ

ПІВЗАХИСНИК

Народився 4 листопада 1984 р.
Зріст – 182 см, вага – 73 кг.

Попередні клуби: «Флеймінг», «Джуліус Бергер», «Еньїмба», «Юніон Банк» (усі – Нігерія). У «Динамо» – з 2003 р. • У вищій лізі за команду провів 58 матчів, забив 8 м'ячів. Чемпіон України 2007 р. • У Кубку України – 14 матчів, 1 м'яч • Переможець розіграшів 2005, 2006, 2007 рр.
• У поточному турнірі – 2 матчі.

Ісмаель БАНГУРА

НАПАДНИК

Народився 2 січня 1985 р.
Зріст – 174 см, вага – 72 кг.

Попередні клуби: «Аяччо» (Франція), «Ле Ман» (Франція) • У «Динамо» – з 2007 р. • У вищій лізі за команду провів 14 матчів, забив 9 м'ячів • У поточному розіграші Кубка України – 3 матчі, 3 м'ячі.

Максим ШАЦЬКИХ

НАПАДНИК

Народився 30 серпня 1978 р.
Зріст – 187 см, вага – 77 кг.

Попередні клуби: ІУТСО, «Чиланазар» (обидва – Узбекистан), «Газовик – Газпром» Іжевськ, «Лада», «Торпедо – Владимир», «Сокіл», «Балтика» (усі – Росія) • У «Динамо» – з 1999 р. • У вищій лізі за команду провів 199 матчів, забив 93 м'ячі
• Чемпіон України 2000, 2001, 2003, 2004, 2007 рр. • Володар Суперкубка України 2004, 2006 рр. У Кубку України – 33 матчі, 22 м'ячі
• У поточному турнірі – 6 матчів, 3 м'ячі.

Артем КРАВЕЦЬ

НАПАДНИК

Народився 3 червня 1989 р.
Зріст – 185 см, вага – 73 кг.

У «Динамо» – з 2005 р. • У вищій лізі за команду провів 8 матчів, забив 2 м'ячі
• У поточному розіграші Кубка України – 2 матчі.

Артем МІЛЕВСЬКИЙ

НАПАДНИК

Народився 12 січня 1985 р.
Зріст – 190 см, вага – 78 кг.

У «Динамо» – з 2002 р. У вищій лізі за команду провів 63 матчі, забив 13 м'ячів
• Чемпіон України 2003, 2004, 2007 рр.
• Володар Суперкубка України 2006 рр.
• У Кубку України – 24 матчі, 7 м'ячів.
• Переможець розіграшів 2003, 2005, 2006, 2007 рр. • У поточному турнірі – 6 матчів.

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

Юрій СЬОМІН

Народився 11 травня 1947 р.

Заслужений тренер Таджикиської РСР (1985), РСФСР (1989).

Кар'єра гравця (півзахисник, нападник):

«Спартак» Орел (1964), «Спартак» Москва (1965 – 1967), «Динамо» Москва (1968 – 1971), «Кайрат» Алма – Ата (1972 – 1973), «Чкаловець» Новосибірськ (1974), «Локомотив» Москва (1975 – 1977), «Кубань» Краснодар (1978 – 1980). У чемпіонаті СРСР провів 280 матчів, забив 39 м'ячів. Володар Кубка СРСР 1970 р. Майстер спорту СРСР.

Кар'єра тренера: «Кубань» Краснодар (1982), «Памір» Душанбе (1983 – 1985), «Локомотив» Москва (1986 – 1990, 1992 – 2005), «Динамо»

Москва (2005 – 2006), збірна Росії (2005).

Працював тренером у збірній Росії (1992 – 94, 1996 – 99), тренером – консультантом олімпійської збірної Нової Зеландії (1990). Чемпіон Росії 2002, 2004 рр. Володар Кубка Росії 1996, 1997, 2000, 2001 рр.

У 2007 очолював московський «Локомотив» у якості президента клубу.

Головний тренер «Динамо» з 8 грудня 2007 р.

Тренери:

Олег Лужний (1968), Сергій Овчинников (1970), Валерій Зуєв (1952), Сергій Краковський (1960), Вінченцо Пінколіні (1954).

Олександр ШОВКОВСЬКИЙ: «Статистикою не переймаюся»

Капітан київського «Динамо» Олександр Шовковський – рекордсмен за кількістю виграних фіналів Кубка України. Разом із одноклубниками Сергієм Ребровим та Валентином Белькевичем голкіпер брав участь у шістьох поєдинках, що принесли його команді почесний трофей. Ще одного разу – у 2002-му – столичний клуб, ворота якого захищав Шовковський, у вирішальному двобої поступився.

– Олександр, який із семи фіналів, що в них ви брали участь, запам'ятався найбільше?

– Час стирає фарби у спогадах і притупляє гостроту відчуттів. Відверто кажучи, навіть із подій свого дебютного фіналу – 1996-го проти вінницької «Ниви» – я мало що згадаю. Хіба що сам факт здобутої нами перемоги. Погодьтеся, відтоді сплигло багатенько років.

Проте, якщо все ж виділяти якийсь фінал, я, мабуть, згадав би про матч 2005 року. Тоді ми здолали «Шахтар» завдяки одному забитому голу, а мені вдалося парировати удар з 11-метрової позначки Маріуша Левандовського.

– До речі, чи є «Шахтар», із яким вас очікує гра у фіналі-2008, для «Динамо» додатковим подразником? Адже, саме з цією командою, вашим головним конкурентом на національній арені, кияни вже чотири рази зустрічалися у вирішальному матчі...

– Для мене не має принципового значення, яка саме команда протистоятиме нам у фіналі. Якщо таке право здобув «Шахтар», виходить, він його заслужив. А значить, ми мусимо віднайти контраргументи в грі саме проти цього клубу.

– До речі, «Динамо» вже два роки не програє гірникам в офіційних зустрічах. Чи не надає ця обставина киянам психологічної переваги?

– Вважаю, згадувати перебіг подій у попередніх матчах, стежити за статистикою, – справа журналістів. Я цим не займаюся, кожний матч відокремлюючи від інших. Перемоги, які ми здобували над цим суперником колись, свідчать лише про те, що ми були сильнішими від нього у ті, конкретні дні. Не більше.

– Разом із партнерами ви стільки разів протистояли гірникам, що, напевно, вивчили сильні та слабкі боки кожного з підопічних Мірчи Луческу. Чи є в «Шахтарі» виконавці, яким, на вашу думку, київські захисники мають приділяти найбільшу увагу?

– Треба стежити за кожним футболістом, який вийде на поле в складі суперників, – без виключення. Особисто я спеціально не аналізую гру потенціальних опонентів. Взагалі, не вважаю за потрібне чекати якоїсь надзвичайної небезпеки від того чи іншого виконавця. Головне – концентруватися на власних діях.

– Вперше в історії турніру фінальний матч Кубка пройде не в Києві. Вважаєте, це позбавляє «Динамо» додаткових козирів?

– Наша команда приймає ситуацію такою, якою вона є, адже змінити що-небудь ми не в змозі. Особисто я вважаю, що поєдинки такого рангу мають проводитися в столиці, на центральній арені країни. Можливо, хтось побачить у цьому спробу гравця «Динамо», корінного киянина, відстояти власні інтереси... Втім, незважаючи ні на що, я дотримуватимусь саме такої точки зору. Хоча, звісно, справа футболістів – виходити на поле й демонструвати свої здібності. Усі інші моменти нехай вирішують відповідальні за них люди.

Дмитро ШАПОВАЛ, прес-служба ФК «Динамо»

Юрій СЬОМІН: «Не оцінюйте роботу тренера за одним окремо взятим матчем»

Ледь очоливши київське «Динамо», російський тренер поповнив багату колекцію трофеїв клубу ще одним призом – вперше в своїй історії столичні футболісти виборили Кубок Першого каналу. Тепер на порядку денному – перемоги вже в офіційних змаганнях.

– Юрію Павловичу, коли ви очолювали київське «Динамо», завдання про обов'язкове завоювання командою Кубка України не декларувалося. Принаймні, керівництво публічно заявляло про те, що від вас вимагається насамперед створити боєздатний колектив для достойних виступів на європейській арені.

– Будь-який тренер, очолюючи колектив із такими традиціями й амбіціями, повинен розуміти: в усіх турнірах, де беруть участь його підопічні, інших завдань, окрім максимальних, в них бути просто не може. Тож саме така мета – привезти Кубок України з Харкова до Києва – наразі й стоїть переді мною.

– Специфіку українського кубкового турніру вам вже вдалося відчути?

– Безперечно. Хоча донецький «Металург» не дуже впевнено виступає в чемпіонаті, проте у півфінальних матчах він завдав нам чимало клопоту. У цій команді зібрано справжніх атлетів, вони грамотно використовують стандартні положення. До того ж у матчі-відповіді ми не могли розраховувати на цілу низку виконавців основного складу. Так що двобої з «металургами» коштували нам нервів. Втім, гадаю, ми цілком заслужено пробилися до фіналу.

– Як ви вважаєте, ваші підопічні вже розуміють і виконують те, що ви від них вимагаєте?

– Якщо команда протягом матчу могла б змінювати

тактичну схему ведення гри, це було б ідеальним варіантом. Ми прагнемо до такого, однак брак часу на відпрацювання подібних прийомів поки даєсть визнаки. Тож намагаємося уникати зайвого ризику, що з ним так чи інакше пов'язана зміна тактики. Однак в окремих поєдинках уже застосовували нові тактичні побудови, варіювали схемами. І в подальшому обов'язково працюватимемо в цьому напрямку. Вважаю, треба мати під рукою два-три варіанти різних тактик.

– Матч проти «Шахтаря» стане непоганою перевіркою результатів вашої роботи з «Динамо»...

– Не думаю, що цю роботу варто оцінювати за матчем проти «Шахтаря», яким би важливим він не був. Гадаю, задля об'єктивних висновків треба щоденно спостерігати за тренувальним процесом, за контрольними й офіційними поєдинками, за тим, як гравці досягають певного рівня. Тобто потрібен досить тривалий проміжок часу, аби можна було реально оцінити роботу того чи іншого фахівця. Один матч, підкреслюю, не може вважатися лакмусом. Хоча, звісно, я мріяв про перемогу в Харкові.

– Тоді поставимо запитання по-іншому. Що особисто ви очікуєте від фінального поєдинку?

-- Насамперед, що він стане справжнім святом футболу, яке неможливе без трибун, заповнених емоційними вболівальниками. Очікую відмінної організації і, звичайно ж, змістовної, видовищної гри у виконанні обох команд.

– Матч пройде на нейтральному полі. Проте, як гадаєте, на чієму боці буде підтримка трибун?

– Мені важко спрогнозувати, якій із команд віддадуть свої симпатії місцеві глядачі. Проте знаю напевне, що на трибунах обов'язково будуть наші віддані вболівальники. І саме для них, а також тих, хто переживатиме за нас біля екранів телевізора, ми гратимемо.

– До речі, ви в курсі того, як проходила підготовка стадіону до прийому фінального матчу?

– Більш-менш. Звичайно, знаю, що головна харківська арена була закрита через незадовільний стан газону. Сподіваюся, організатори впоралися з поставленим перед ними завданням, і якість поля буде високого рівня. Зрештою, лише на відмінному полі можна продемонструвати якісну гру, яка б відповідала статусу кубкового фіналу.

Юрій МАЛИШЕВ

Битва грандів: крізь призму часу

У чемпіонатах СРСР «Динамо» і «Шахтар» зіграли між собою 82 матчі. 41 перемога, здобута киянами, є рекордним показником команди у взаємовідносинах із конкретним суперником (стільки ж разів динамівці обігравали й московських армійців). 26 зустрічей завершилися внічию, в 15 випадках сильнішими були гірники. Співвідношення м'ячів – 128:79 на користь «біло-синіх». Найбільша перемога «Динамо» – 5:0 (19 червня 1980 р.). Найдошкульніша поразка – 0:6 (26 липня 1950 р.). Найрезультативніший матч – 4:3 (8 вересня 1966 р.).

У першостях України перевага також на боці киян, які виграли 15 матчів із 32 очних двобоїв, десять звели внічию і сім – програли. Співвідношення м'ячів – 50:34. Динамівці двічі перемагали опонента з великим рахунком – 3:0 (10 березня 1995 року та 1 вересня 1997-го), а найуспішнішими зустрічами для «Шахтаря» стали поєдинки 3 червня 2002 року й 15 липня 2004-го, коли гірники вигравали – 2:0. Найрезультативнішу гру суперники провели 10 квітня 2004 р., коли динамівці перемогли головного конкурента на його полі – 4:2. Серед зустрічей чемпіонату особно стоїть «золотий» матч турніру-2005/06, що він приніс перемогу «Шахтареві» – 2:1 у додатковий час.

У рамках Кубка України сьгоднішні суперники зустрічалися чотири рази, у фінальних матчах

розіграшів 2001/02, 2002/03, 2004/05 і 2006/07 рр. У першому випадку перемогу святкували «помаранчево-чорні» (3:2, у додатковий час), всі наступні побачення приносили успіх киянам – 2:1, 1:0 і 2:1.

Лише «Динамо» і «Шахтар» сперечалися за Суперкубок нашої країни, заснований у 2004 році. Двічі основний час не називав переможця (обидва матчі завершилися з рахунком 1:1), і володар трофею визначався в серіях післяматчевих 11-метрових – дебютний розіграш залишився за киянами, наступного року тріумфувала донбаська команда. Нарешті, влітку позаминулого року підопічні Анатолія Дем'яненка взяли гору над суперником за підсумком 90 хвилин гри – 2:0. А в липні 2007-го суперечка знову дійшла до післяматчевої лотереї (основний час – 2:2), гору в якій узяли столичні футболісти.

Свого часу цим двом колективам доводилося боротися й за радянський суперкубок, що тоді називався Кубок сезону. Обидва матчі також завершувалися серіями пенальті. В 1981 році в основний час суперники обмінялися голами, за 11-метровими виграли кияни – 5:4. А за п'ять років, після нічиєї 2:2, столичні футболісти перемогли в «перестрільці» більш переконливо – 3:1.

Поєдинки «Динамо» – «Шахтар» – із тих футбольних спектаклів, яких завжди очікуєш із нетерпінням. Протистояння двох вітчизняних грандів, колективів із традиціями й амбіціями, командами, з якими останніми роками асоціюють український клубний футбол, боротьба двох розвинутих сучасних інфраструктур, двох філософій, червона нитка усіх внутрішніх турнірів. Ось і нинішнього сезону, що розпочався перемогою киян над гірниками в поєдинку за Суперкубок, два фаворити перетворили суперечку за головні національні призи на локальний двобій. І фінальний кубковий поєдинок відбуватиметься на тлі запеклої заочної боротьби за «золото» чемпіонату, що також додає інтриги сьогоднішньому двобою.

І кийівський, і донецький колектив зажили собі слави кубкових бійців іще за радянських часів. Динамівці завойовували кришталево-сріблястий трофей дев'ять разів, за цим рекордним показником їх наздогнав тільки московський «Спартак». «Шахтар» був за крок від того, щоб вибороти приз тричі поспіль, однак у фіналі 1963 року, в суперництві з тими ж «червоно-білими», гірникам просто не дали виграти, оскільки тоді б кубок навечно прописався в Донецьку.

Двічі – у 1978 та 1985 роках – «Динамо» й «Шахтар» вирішували долю другого за значущістю союзного трофею в очних суперечках. Обидва рази сильнішими були підопічні Валерія Лобановського, що брали гору з однаковим рахунком – 2:1.

Відтоді, як «Шахтар» очолив Мірча Луческу, в кубковому фіналі йому протистоятиме вже третій динамівський наставник. І Йожефу Сабо, й Анатолію Дем'яненку румунський фахівець поступився, тепер йому належить тримати екзамен у Юрія Сьоміна. Шляхи цих тренерів перетиналися поки що лише раз – у фінальному поєдинку Кубка Першого каналу в січні цього року переможця знову довелося визначати в серії пенальті. Влучнішими були динамівці, які довели свою безпрограшну серію в зустрічах із очолюваним Луческу «Шахтарем» до восьми матчів.

Отже, дуель, переможець якої здобуде Кубок України, виходить за рамки суто турнірної боротьби. І тим більш цікаве видовище на нас очікує...

Усі фінали Кубка України

1992

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса – «МЕТАЛІСТ» Харків

1:0 (у додатковий час)

31 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 12 000 глядачів.

Арбітр – Кана (Донецьк), асистенти – Туховський (Сімферополь), Грисьо (Львів).

«ЧОРНОМОРЕЦЬ»: ГРИШКО, Никифоров, Шелепницький (Парфьонов, 75), Букель, Третяк, Яблонський, Цимбалар, Гецько, Кошелюк (Спицин, 118), Сак, С.Гусев (Зірченко, 79). **Тренер** – Прокопенко.

«МЕТАЛІСТ»: Помазун, Касторний (Боровик, 91), Яловський (Ланцфер, 108), ПАНЧИШИН, Пец, Миколаенко, Хомуха, Кандауров, Аджоев (Шинкарьов, 112), Призетко, Колесник. **Тренер** – Ткаченко.

Гол: 1:0 Цимбалар (107).

Попередження: Касторний (16).

1993

«ДИНАМО» Київ – «КАРПАТИ» Львів

2:1

30 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 47 000 глядачів.

Арбітр – П'яних (Донецьк), асистенти – Сельменський (Ужгород), Головко (Дніпропетровськ).

«ДИНАМО»: Кутепов, ЛУЖНИЙ, Віт.Пономаренко, Хруслів (Шаран, 85), Шматоваленко, Ребров (Ковалець, 46), Анненков, Грицина (Шкапенко, 64), Топчів, Леоненко, Безсмертний. **Тренер** – Фоменко.

«КАРПАТИ»: Стронцицький, Романишин, Чижевський, Гусін, МОКРИЦЬКИЙ, Петрик, Кардаш, Леськів, Ю.Шулятицький (Каліщук, 46), Плотко, Стельмах (Д.Мазур, 77). **Тренер** – Маркевич.

Голи: 1:0 Леоненко (23), 2:0 Топчів (64), 2:1 Плотко (89, з пенальті).

Попередження: Мокрицький (56).

1994

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса – «ТАВРІЯ» Сімферополь

0:0 (пенальті – 5:3)

29 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 5 000 глядачів.

Арбітр – Татулян (Київ), асистенти – Арановський (Київ), Тютюн (Фастів).

«ЧОРНОМОРЕЦЬ»: Суслов, Букель, Кулик, Смотрич, Жабченко (Яблонський, 67), Парфьонов, Корнієць, Гусейнов, Єремєєв, Богатир (Парахневич, 30), ТЕЛЕСЕНКО. **Тренер** – Прокопенко.

«ТАВРІЯ»: Левицький, Дем'яненко, Єсін, Головко, ВОЛКОВ, О.Кунденко, Опарін, Фурсов, Шейхаметов (Дзюбенко, 65; Шеметев, 115), Пантохін, Алібаєв. **Тренер** – Заяєв.

1995

«ШАХТАР» Донецьк – «ДНІПРО» Дніпропетровськ

1:1 (пенальті – 7:6)

28 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 42 500 глядачів.

Арбітр – Дердо (Іллічівськ), асистенти – Шебек (Київ), Горожанкін (Кіровоград).

«ШАХТАР»: Шутков, Леонов, Коваль, ЯЩЕНКО, Попов (Петров, 38), Онолко (Воскобойник, 11), Орбу, Мартюк (Бабій, 99), Ателькін (Ковальов, 88), Кривенцов, Матвєєв. **Тренер** – Сальков.

«ДНІПРО»: Медін (Сирота, 119), Топчів (Дірявка, 87), Яковенко, Горілий, Багмут, ПОЛУНІН, Захаров (Юдін, 25), Скрипник, Паляниця (Фінгель, 96), Ковалець, Шаран (Москвін, 75). **Тренер** – Штанге.

Голи: 0:1 Захаров (23), 1:1 Петров (78).

Попередження: Шутков (67), Орбу (88), Мартюк (89) – Топчів (67).

1996
«ДИНАМО» Київ – «НИВА» Вінниця
2:0

26 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 47 000 глядачів.

Арбітр – Авдиш (Сімферополь), асистенти – Лисенко (Одеса), Сидор (Львів).

«ДИНАМО»: Шовковський, ЛУЖНИЙ, Беженар, Головка, Шматоваленко, Михайленко, Ребров (Шапенко, 84), Максимов (Калитвинцев, 69), Косовський, Леоненко (Похлебаєв, 60), Шевченко. **Тренер** – Сабо.

«НИВА»: Циткін (Немодрук, 67), ГАЙДАРЖИ, Сосенко, Запорожченко, Солов'єнко, Лелюк (Балацький, 35), Рябцев, Романчук, О.Червоний (Лактіонов, 46), Матвієнко, Любінський. **Тренер** – Морозов.

Голи: 1:0 Ребров (29), 2:0 Максимов (59).

Попередження: Леоненко (43), Беженар (77) – Солов'єнко (12), Запорожченко (40).

1997
«ШАХТАР» Донецьк – «ДНІПРО» Дніпропетровськ
1:0

25 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 26 000 глядачів.

Арбітр – Татулян (Київ), асистенти – Олійник (Сімферополь), Звягінцев (Одеса).

«ШАХТАР»: Шутков, Леонов, Поцхверія, Бабій, Коваль, Матвєєв (Шеласєв, 66), Орбу, Ковальов (Кочвар, 57), Зубов (Співак, 81), КРИВЕНЦОВ, Ателькін. **Тренер** – Яремченко.

«ДНІПРО»: Близнюк, Поклонський, Сосенко, Козар, Павлюх, Харьковщенко, Шаран (Коваленко, 88), Нагорняк, Г.Кіласонія (Белкін, 55), Г.МОРОЗ, В.Кіласонія (Лютій, 60). **Тренер** – Грозний.

Гол: 1:0 Ателькін (36).

Попередження: Поцхверія (64), Орбу (88).

1998
«ДИНАМО» Київ – ЦСКА Київ
2:1

31 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 42 700 глядачів.

Арбітр – Яременчук (Київ), асистенти – Овчар (Калуш), Дерев'яно (Львів).

«ДИНАМО»: Шовковський, Кирюхін, Герасименко (Калитвинцев, 63), ГОЛОВКО, Вашук, Гусін (Михайленко, 66), Каладзе, Кардаш (Радченко, 89), Косовський, Шевченко, Ребров. **Тренер** – Лобановський.

ЦСКА: Рева, Левченко, Балацький (Ільченко, 63), Балицький, Семчук, Уляницький, Гогіль (Новохацький, 46), Кріпак, Городов, Олейник, ЦИХМЕЙСТРУК. **Тренер** – Безсонов.

Голи: 1:0 Шевченко (1), 2:0 Шевченко (33), 2:1 Новохацький (65).

На 62-й хвилині Олейник (ЦСКА) не реалізував пенальті.

Попередження: Семчук (16), Гогіль (27), Кріпак (80).

1999
«ДИНАМО» Київ – «КАРПАТИ» Львів
3:0

30 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 71 000 глядачів.

Арбітр – Мельничук (Сімферополь), асистенти – Олійник (Сімферополь), Петров (Харків).

«ДИНАМО»: Шовковський, ЛУЖНИЙ, Хацкевич (Кормильцев, 81), Головка, Вашук, Дмитрулін, Герасименко, Белькевич, Гусін, Шевченко, Ребров (Серебренников, 79). **Тренер** – Лобановський.

«КАРПАТИ»: Стронцицький, Євтушок, ЧИЖЕВСЬКИЙ (Вільчинський, 24), Мізін, Беньо, Закотюк, Вовчук (Луцишин, 53), Назаров (Ковалець, 63), Паляниця, Гецько, Толочко. **Тренер** – Юрчишин.

Голи: 1:0 Шевченко (17), 2:0 Белькевич (19), 3:0 Шевченко (67).

Попередження: Вашук (40) – Закотюк (17), Мізін (68).

Усі фінали Кубка України

2000

«ДИНАМО» Київ – «КРИВБАС» Кривий Ріг

1:0

27 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 45 500 глядачів.

Арбітр – Онуфер (Ужгород), асистенти – Югас (Ужгород), Петров (Харків).

«ДИНАМО»: Кернозенко, Хацкевич, Мамедов (Яшкін, 57), ГОЛОВКО, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Белькевич, Гусін, Шацьких (Деметрадзе, 72), Ребров. **Тренер** – Лобановський.

«КРИВБАС»: Лавренцов, Єзерський (Платонов, 90), Монахов, Грановський, ЗОТОВ, Сімаков (Йокшас, 88), Мізін, Гецько, Паляниця (Римшин, 73), Г.Мороз, Вл.Пономаренко. **Тренер** – Таран.

Голи: 1:0 Хацкевич (44).

Попередження: Яшкін (75), Дмитрулін (90) – Сімаков (45), Гецько (69), Зотов (75).

2001

ЦСКА Київ – «ШАХТАР» Донецьк

1:2 (у додатковий час)

27 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 55 500 глядачів.

Арбітр – Мельничук (Сімферополь), асистенти – Олійник (Сімферополь), Звягінцев (Одеса).

ЦСКА: РЕВА, Балицький, Мальцев, Анненков (Ткаченко, 72; Пахолюк, 98), Кирилик, Білозор, Олексієнко, Монарьов, Закарлюка (Мацигура, 66), Костишин, Волосянко. **Тренер** – Фоменко.

«ШАХТАР»: Вірт, Старостяк, Ндіайє, Тимошук (Конюшенко, 78), ПОПОВ, Бахарев (Ателькін, 66), Агахова, Аліуце, Зубов, Окоронкво, Воробей (Абрамов, 112). **Тренер** – Прокопенко.

Голи: 1:0 Костишин (7), 1:1 Ателькін (78), 1:2 Ателькін (119).

Попередження: Волосянко (109), Мальцев (116) – Ателькін (78), Зубов (82), Агахова (110).

2002

«ДИНАМО» Київ – «ШАХТАР» Донецьк

2:3 (у додатковий час)

26 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 75 000 глядачів.

Арбітр – Мельничук (Сімферополь), асистенти – Звягінцев (Одеса), Клим (Івано-Франківськ).

«ДИНАМО»: Шовковський, ВАШУК, Белькевич, Гоане (Ідаход, 91), Пєєв (Чернат, 77), Гусін, Шацьких (Мелашенко, 106), Федоров, Боднар, Несмачний, Гавранчич. **Тренер** – Михайличенко.

«ШАХТАР»: Ковалевський (Шутков, 15), Старостяк, Глевецкас (Аліуце, 68), ТИМОШУК, Попов, Зубов, Воробей, Ндіайє, Левандовський, Белік (Ателькін, 73), Флоря. **Тренер** – Скала.

Голи: 0:1 Попов (10), 1:1 Белькевич (31), 2:1 Шацьких (49), 2:2 Ателькін (81), 2:3 Воробей (102).

Попередження: Тимошук (60), Левандовський (119).

Вилучення: Зубов (118).

2003

«ДИНАМО» Київ – «ШАХТАР» Донецьк

2:1

25 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 71 000 глядачів.

Арбітр – Шандор (Львів), асистенти – Бриндза (Львів), Гамаль (Лужани).

«ДИНАМО»: Рева, Федоров, Головка, БЕЛЬКЕВИЧ, Пєєв, Гусін, Шацьких, Несмачний, Гавранчич, Саблік (Хацкевич, 18), Лєко (Рінкон, 46). **Тренер** – Михайличенко.

«ШАХТАР»: Шутков, Старостяк (Ндіайє, 39), ПОПОВ, Бахарев, Воробей, Пуканич, Левандовський, Белік (Брандао, 60), Окоронкво, Пажин, Лалатович (Глевецкас, 76). **Тренер** – Яремченко.

Голи: 0:1 Воробей (18), 1:1 Хацкевич (57), 2:1 Рінкон (90).

Попередження: Хацкевич (49) – Воробей (24), Белік (52), Попов (72).

2004

«ШАХТАР» Донецьк – «ДНІПРО» Дніпропетровськ
2:0

30 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 70 000 глядачів.

Арбітр – Шебек (Київ), асистенти – Даневич (Київ), Зверев (Бровари).

«ШАХТАР»: Шутков, Старостяк, Попов, Левандовський, Флорія (Бахарев,68), Стойкан, ТИМОЩУК, Вукич (Маріка,89), Рац, Белік (Дуляй,35), Воробей. **Тренер** – Луческу.

«ДНІПРО»: Кернозенко, Костишин (Мотуз,78), Русол, Єзерський, Радченко (Максим'юк,66), МИХАЙЛЕНКО (Грицай,46), Шеласв, Рикун, Назаренко, Ротань, Венглінський. **Тренер** – Кучеровський.

Голи: 1:0 Белік (1), 2:0 Тимошук (90).

Попередження: Воробей (45), Бахарев (83), Вукич (85) – Ротань (33), Рикун (76), Назаренко (86).

Вилучення: Стойкан (30), Шеласв (31).

2005

«ШАХТАР» Донецьк – «ДИНАМО» Київ
0:1

29 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 68 000 глядачів.

Арбітр – Хауге, асистенти – Холвік, Борган (усі – Норвегія).

«ШАХТАР»: Лаштувка, Срнa (Стойкан, 84), Левандовський, Беркеуан, Рац, ТИМОЩУК, Матузалем, Дуляй (Воробей, 80), Вукич (Жадсон, 59), Маріка, Брандао. **Тренер** – Луческу.

«ДИНАМО»: ШОВКОВСЬКИЙ, Родольфо, Чернат (Леко, 54), Рінкон, Шацьких (Белькевич, 72), О.Гусев, Верпаковскіс, Несмачний, Гавранчич (Федоров, 46), Юсуф, Родріго. **Тренер** – Сабо.

Голи: 0:1 Рінкон (11, з пенальті).

На 26-й хвилині Левандовський («Шахтар») не реалізував пенальті.

Попередження: Вукич (42), Беркеуан (90) – Родріго (4), Верпаковскіс (17), Родольфо (20), Рінкон (51), Шацьких (53).

Вилучення: Маріка (29).

2006

«ДИНАМО» Київ – «МЕТАЛУРГ» Запоріжжя
1:0

2 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 25 000 глядачів.

Арбітр – Батішта, асистенти – Кардинал, Міранда (усі – Португалія).

«ДИНАМО»: Шовковський, О.Гусев, Федоров, Ващук, Несмачний, Гавранчич, Ребров, БЕЛЬКЕВИЧ (Родольфо, 83), Рінкон (Мілевський, 86), Клебер, Шацьких (Ротань, 90).

«МЕТАЛУРГ»: ГЛУЩЕНКО, Челядзінскіс, Штанюк, Квірквелія, Кутарба, Бредун (Полевой, 63), Нагорняк, Шищенко (Аліев, 70), Коритко, Любарський, Модебадзе (Арістархов, 79).

Тренер – Дем'яненко.

Тренер – Грозний.

Голи: 1:0 Клебер (46).

Попередження: Челядзінскіс (77).

2007

«ШАХТАР» Донецьк – «ДИНАМО» Київ
1:2

27 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 64 500 глядачів.

Арбітр – Шандор, асистенти – Е.Валенко, А.Валенко (усі – Львів).

«ШАХТАР»: Шуст, Срнa, ЧИГРИНСЬКИЙ, Жюбшман, Рац (Гай, 62), Левандовський, Дуляй, Фернандіньо, Жадсон (Елано, 61), Воробей (Маріка), 64, Брандао. **Тренер** – Луческу.

«ДИНАМО»: Шовковський, Гоане, Корреа (Мандзюк, 74), Клебер (Шацьких 84), Рінкон (Белькевич, 70), Михалік, О.Гусев, Несмачний, ВАЩУК, Нінкович, Родріго. **Тренер** – Дем'яненко.

Голи: 0:1 Клебер (59), 0:2 Гусев (80), 1:2 Елано (89).

Попередження: Чигринський (41), Рац (50), Жюбшман (53), Брандао (56), Срнa (86), Гай (90) – Родріго (27), Клебер (52), Корреа (67).

Вилучення: Родріго (69).

Перші ластівки фіналів

Усе колись буває вперше. Відтоді, як 31 травня 1992 року одеський «Чорноморець» і харківський «Металіст» розіграли прем'єрний фінал стартового розіграшу Кубка незалежної України, скарбничка цікавих фактів, пов'язаних із тим, що відбувалося вперше у вирішальних матчах за почесний трофей, постійно поповнюється.

1992

Отже, перший же фінальний гол, забитий півзахисником «Чорноморця» Іллею Цимбаларем на 107-й хвилині протистояння з «Металістом», розпочав лік м'ячам, проведеним у додатковий час вирішальних поєдинків. У зустрічі 1992 року донецький рефері Євген Канана виніс і перше попередження, покаравши харків'янина Олега Касторного.

1993

Гравець «Карпат» Ігор ПЛОТКО реалізував перший 11-метровий кубкових фіналів.

Дмитро ТОПЧІЄВ став першим і єдиним володарем трофею, котрий протягом турніру зіграв також у складі фіналіста Кубка.

Динамівці Сергій КОВАЛЕЦЬ, Олег ЛУЖНИЙ і Сергій ШМАТОВАЛЕНКО виграла ще Кубок СРСР.

Володар Кубка – київське «ДИНАМО» – вибороло згодом і титул чемпіона країни, оформивши перший національний «дубль».

1994

Перший фінал, в якому не забито голів у ігровий час. Перша серія післяматчевих пенальті.

«ЧОРНОМОРЕЦЬ», його наставник Віктор ПРОКОПЕНКО, гравці Юрій БУКЕЛЬ, Дмитро ПАРФЬОНОВ і Віктор ЯБЛОНСЬКИЙ стають першими дворазовими володарями Кубка України.

За вирішальним матчем спостерігала рекордно мала кількість глядачів – усього п'ять тисяч.

1995

Вперше володарем трофею стала команда, яка програвала по ходу вирішального матчу.

Бернд ШТАНГЕ – перший іноземний тренер, що його команда брала участь у фіналі Кубка.

Ігор ПЕТРОВ відкрив лік голам гравців, які розпочинали зустріч на лаві запасних.

Перша заміна воротаря у вирішальних матчах: у складі «Дніпра» Святослав СИРОТА вийшов «під

серію пенальті замість Миколи МЕДІНА.

Дмитро ТОПЧІЄВ – перший футболіст, що зіграв у вирішальних кубкових поєдинках за два різні клуби (перший свій фінал захисник провів у складі «Динамо»).

1996

Вперше володар трофею не пропустив протягом турніру жодного гола (у п'яти поєдинках).

Вінницька «НИВА» – перший клуб-фіналіст, який за підсумками національної першості фінішує поза межами ТОП-десятки.

1997

Вперше у складі одного з фіналістів виступала пара братів – грузинські легіонери «Дніпра» Варлам і Георгій Кіласонія.

1998

Вперше фінальну пару склали клуби з одного міста. Київське «ДИНАМО» – перший триразовий володар Кубка України.

Андрій ШЕВЧЕНКО – автор першого фінального «дуплету». Час між його двома голами – рекордно короткий, 32 хвилини.

Армієць Олексій ОЛІЙНИК став першим, хто схибив з 11-метрової позначки в ігровий час вирішального матчу.

1999

Андрій ШЕВЧЕНКО першим із учасників кубкових розіграшів забив у двох фіналах (та ще й поспіль). Валентин БЕЛЬКЕВИЧ відкрив лік легіонерським голам вирішальних поєдинків. Олег ЛУЖНИЙ – перший, хто тричі виводив команду на поле з капітанською пов'язкою, й досі єдиний із капітанів, для якого всі ці фінали стали переможними.

2000

Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ першим із наставників здобув із своїм клубом три кубкові перемоги. Вперше одна команда – київське «ДИНАМО» – виборює трофей тричі поспіль. Олександр ХАЦКЕВИЧ – перший легіонер, що забив переможний гол у вирішальному матчі Кубка. Іван ГЕЦЬКО – перший і єдиний футболіст, який зіграв у кубкових фіналах за три різні клуби («Чорноморець», «Карпати» й «Кривбас»).

2001

Українські клуби виборювали Кубок України нового зразка. Перша вольова перемога у вирішальному поєдинку. Михайло ФОМЕНКО став першим тренером, котрий дійшов до фіналу з двома різними клубами, й першим із колег, хто відчув у фіналі як смак перемоги, так і гіркоту поразки. Другий гол Сергія АТЕЛЬКІНА – найбільш пізній м'яч, забитий у вирішальних зустрічах Кубка, і перший переможний гол гравця, що вийшов на заміну.

2002

Найрезультативніший із фінальних поєдинків (забито п'ять м'ячів) зібрав поки що найбільшу аудиторію – 75 тисяч глядачів. Невіо СКАЛА – перший тренер-легіонер, що став володарем Кубка України. Сергій АТЕЛЬКІН проводить свій третій результативний фінал. Це – рекорд турніру, а чотири голи у вирішальних зустрічах – повторення досягнення Андрія Шевченка. Вперше іноземні футболісти забили у фіналі більше одного м'яча. У воротах суперників «розписалися» кияни – узбек Максим ШАЦЬКИХ і білорус Валентин БЕЛЬКЕВИЧ. Для рефері Василя МЕЛЬНИЧУКА фінал став третім. Цей показник поки залишається рекордним.

2003

Вперше фінальну пару склали ті ж колективи, що виборювали трофей за рік перед тим. Динамівський бразилець ДЮГО РІНКОН – перший легіонер не з країни СНД, що провів переможний гол у фіналі Кубка України. До того ж цей м'яч приніс першу вольову перемогу в основний час вирішального матчу. Вперше у складі володаря призу в фіналі виходило на поле більше іноземців, аніж українців.

2004

Мірча ЛУЧЕСКУ став переможцем розіграшу Кубка України, провівши на чолі команди єдиний матч – фінал. На момент триумфу він керував «Шахтарем» менше двох тижнів. Донеччанин Анатолій ТИМОЩУК став автором найбільш пізнього гола з тих, що забиті в основний ігровий час.

2005

Норвежець Тер'є ХАУҒЕ став першим іноземним рефері, що йому довірили обслуговування фіналу. Узагалі це був дебют арбітра-легіонера в нашому футболі. Вперше переможний гол забитий з пенальті. Із прізвищем Йозефа САБО пов'язана рекордна перерва між двома кубковими тріумфами – дев'ять років.

2006

Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО – перший тренер команди-переможниці, який брав участь у розіграшах Кубка України ще в якості гравця. Переможець турніру вдруге в історії не пропустив протягом змагального шляху жодного м'яча – цього разу в семи іграх!

2007

Київське «ДИНАМО» піднімає планку національного кубкового рекорду до дев'яти перемог. Вдруге кияни виборюють трофей три рази поспіль. Олександр ШОВКОВСЬКИЙ та Валентин БЕЛЬКЕВИЧ проводять свій шостий переможний фінал, приєднуючись до рекордсмена – Сергія РЕБРОВА. Другий тайм поєдинку «Динамо» й «Шахтаря» з трьома забитими м'ячами став найрезультативнішим в історії фіналів.

ОСК "Металіст"
м. Харків

7 травня 2008 р.
19:00

"Шахтар" Донецьк

"Динамо" Київ

№ Основний склад

Картки

№ Основний склад

Картки

Запасні гравці

№ Запасні гравці

Головний тренер

Мірча ЛУЧЕСКУ

Головний тренер

Юрій СЬОМІН

↓ Хвилина ↑

↓ Хвилина ↑

Бригада арбітрів ФІФА

Арбітр	
1-й асистент арбітра	
2-й асистент арбітра	
4-й арбітр	
Суддівський спостерігач	
Делегат матчу	

Голи

Рахунок	Хвилина	Прізвище та ім'я гравця

EURO2012™
POLAND-UKRAINE

